

LIAUDIES BALSAS

KANADOS LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS

Lithuanian Press Association, 160 Claremont St., Toronto 8, Ontario

The PEOPLE'S VOICE, Lithuanian Weekly, Published by the

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa
and for Payment of Postage in Cash

Kaina 10 ct.

Nr. 20

Penktadienis, Gegužės (May) 18, 1962, Toronto, Ontario

M E T A I XXXI

Laosos Dešinieji Baigia Krikti; Amerikiečiai Siunčia Savo Jėgas

WASHINGTON. — Karališkosios jėgos Laosoje apturėjo didelį smūgį. Jos tvirtinosi ir tikėjosi kada nors užduoti smūgį kairiųjų jėgoms šiaurinėje Laosoje, bet išėjo priešingai — kairiųjų jėgos sudaužė visus dešiniųjų įsitvirtinimus. Karališkieji kareiviai išlakstė, stengdamiesi pabėgti į kaimyninę šalį — Tailandą.

Dabar kairieji kontroliuoja jau du trečdalius šalies. Dešinieji prastai laikosi ir likusiam trečdalyje.

Jungtinės Valstijos siunčia prie Tailando ir Pietinio Vietnamo karo laivus ir marinus. Nors oficialiai nieko konkretaus nesakoma, bet spėjama, kad JAV jėgos bandys gelbėti dešiniuosius nors toje dalyje, kur jie dar laikosi.

Jau ilgas laikas kaip yra dedamos pastangos sudaryti Laosoje koalicinę valdžią su trim princiais priešakyje, kurie atstovauja dešiniuosius, neutralistus ir kairiuosius. Dešinieji, nors ir pačių amerikiečių raginami, vis atsiskiria nuo koalicinės vyriausybės. Jie, kaip ir čiangkaišekininkai, nori visos šalies savo kontrolėje. Jie nori, kad amerikiečiai padėtų nugalėti kairiuosius ir neutralistus.

Pačiame Pietiniame Vietname amerikiečiai kol kas nedaug ko atsiekė. Septyni tūkstančiai amerikiečių padeda didžiulei Pietinio Vietnamo armijai prieš partizanus, bet kol kas nieko nelaimėjo.

Aną dieną amerikiečiai perkėlė virš 1.000 vietnamiečių į partizanų veikimo apylinkę, bet viskas, ką jie padarė, tai keletą partizanų užmušė ir porą desėtkų paėmė, nelaisvėn.

Amerikiečių įsikišimas dar labiau drąsina vietinius kovoti prieš reakcinius režimus toje srityje.

Kas liečia Laosą, vedami intensyvūs pasitarimai tarp Tarybų Sąjungos iš vienos pusės ir Jungtinių Valstijų ir Britanijos — iš kitos. Dar vis yra vilties, kad bus galima likviduoti karą tenai

Nida — gražus Lietuvos kurortas Kuršių Neringoje prie Baltijos jūros. Vasarą jame ilsisi dešimtys tūkstančių žmonių. Čia atvyksta turistai iš įvairių šalies miestų.

Nuotraukoje: Maskvos turistai keliasi į kopas prie Nidos gyvenvietės.

Jaunimas Turės Pasimokinti Dirbti

PRAHA. — Čekoslovakijos vyriausybė išleido patvarkymą, kurs reikalauja, kad jaunimas, užbaigęs mokyklą, turi padirbėti ant ūkių ar industrijoje bent penketą metų, o tik paskui iškoti aukštesnio mokslo. Žinoma, bus išimčių, bet pagrindinis dalykas, tai kad jaunimas susipažintų su darbu.

Mokslui esant veltui, visi veržiasi į aukštus mokslus, o tuo tarpu šalyje stoka darbininkų.

Prezidentas Antonin Novotny pasakė, kad grūdai ir mėsa neauga patys, reikia juos pagaminti.

“Negerai, draugai”, sakė jis, “kad visi nori pasilikti Pragoje visam laikui”.

HONG KONG. Hong Kongas, Kinijos pašonėje britų kolonija, kurioje dabar yra 3,250,000 žmonių, susidedančių daugiausia iš pabėgėlių iš Kinijos, nebenori daugiau pabėgėlių.

Kai tik atbėga nauji pabėgėliai, tai juos surenka, susodina į sunkvežimius ir veža atgal.

sudarant koalicinę vyriausybę.

Sako Nacių Tinklas Veikia Prieš Žydus

MONTREAL. — Rabinas Abraham Feinberg, kalbėdamas čia buvusių koncentracijos stovyklų įnamių susirinkime atžymėjimui 17-tų išlaisvinimo sukaktuvių, pareiškė, kad nacių tinklas tebeveikia per visą vakarinį pasaulį.

Tas tinklas, į kurį įeina ir John Birch dešinieji, varą propagandą prieš žydus, kaip ir komunistus ir kitus jiems nepatinkamus žmones.

Toronte platinama knyga, kurioje briausiasiai šmeižiami žydai. Ypač daug buvusių naių randą vietą aukštoje pareigose šiaurės Atlanto Pakto Organizacijoje.

Apie 750 žmonių, vadovaujami general majoro E. G. Weeks, kuris komandavo kanadiečiams Europoje praejusio karo metu, nužygiavo į Dominion skverą padėjo vainiką prie nežinomo kario paminklo.

Vėl Kesinasi prieš Sukarną

LONDON. — Jakartos radijas pranešęs, kad buvo vėl pasikesinimas ant prezidento Sukarno gyvybės. Pasikesinimą padaręs fanatiškos religinės sektos žmogus.

Užpuolikas buvęs suimtas.

Ir Liberalai Neteks Vieno Žymaus Veikėjo

PETERBOROUGH, Ont. — Tuo tarpu, kai keli socialdemokratai pabėgo iš Naujos Demokratinės Partijos pas liberalus ir pradėjo atkaklią kovą prieš naujuosius demokratų, čia vienas liberalų veikėjas pasakė, kad jis išeis iš liberalų partijos ir darbuosis už Naujos Demokratinės Partijos kandidatą. Tai Fred Johnston, veteranas Marmora ir distrikto liberalų asociacijos prezidentas.

“Aš seku savo sąžinę”, pareiškė jis spaudai. “Aš manau, kad nauja partija padarytų daugiau gera dėl žmonių, kuriems reikalinga pagalba, negu liberalai ar konservatai”.

Federalių rinkimų, kurie įvyks birželio 18, kampanijoje

Anglijos Konservatai Gavo Didelį Smūgį

LONDON. — Savivaldybiniuose rinkimuose per visą Angliją konservatai apturėjo didelį smūgį. Išrodo, kad britai nepasitenkinę konservatais.

Negalutiniais daviniais, konservatai neteko 525 vietų, o laimėjo tik 13. Reiškia, kad jie neteko 512 vietų savivaldybėse.

Liberalai laimėjo 334 vietas, o pralaimėjo 12. Tokiu būdu, jie laimėjo 322 vietas.

Darbiečiai laimėjo 334 vietas, o pralaimėjo 74. Reiškia, darbiečiai taipgi laimėjo 260 vietų.

Neprigulmingieji laimėjo 51 vietą, bet pralaimėjo 121.

Didžiausias darbiečių laimėjimas tame, kad jie išrinko didžiulį Wandsworth priemiestyje. Dabar jie turi didžiulius visuose Londono metropolio distriktuose, kurių yra net 28. Iki šių rinkimų jie valdė 19.

Darbiečiai buvo smarkiai nukritę per 1961 metų rinkimus.

Lokaliniai rinkimai dažnai neturi nieko bendra su parlamento rinkimais, bet atrodo, kad jie rodo, jog konservatų prestižas smarkiai nuopuolęs.

aktyviai dalyvauja 5 partijos: Nauja Demokratinė Partija, Komunistų Partija, Liberalų Partija, Progresyvi Konservatų Partija ir Social Credit partija.

Komunistai stato labai mažą skaičių savo atstovų, bet jie dalyvauja rinkiminėje kampanijoje remdami NDP kandidatą ir aiškindami, kad Kanadai reikia naujos politikos, vedančios prie Kanados neutralumo, pasipriešinimo JAV kapitalo skverbimuisi ir išplėtimo prekybos su visomis šalimis.

Socialkreditoriai yra taip pat konservatyvi partija. Kartais ir liberališkai kalbėtojai teigia, kad ji yra pati dešinioji partija, atstovaujanti pronacišką filosofiją.

Nauja Demokratinė Partija gimė susijungus socialdemokratams su unijiniu judėjimu. Aišku, tai darbiška partija, panaši Britanijos Darbo Partijai. Jos lyderis T. C. Douglas sako, kad jo partija griežtai stovi prieš nuklinius ginklus ir už Kanados iniciatyvą siekiant taikos ir nusiginklavimo.

Senosios liberalų ir konservatų partijos ir jų programa nieku nesiskiria. Jų kova yra už valstybės lovį.

Policija Suėmė 31 SIU Jūrininką

THREE RIVERS, Que. — Čia policija suėmė 31 Seamens International Union narį ir kaltina juos bauginime kitai unijai priklausančių jūrininkų. Visi išleisti po užstatu, bet dviem iš jų buvo pareikalauta užstato po \$2,000, vietoje \$500.

Čia ir ellėj kitų prieplaukų eina kova tarp Seamens International Union ir Canadian Maritime Union. Eilės kompanijų darbininkai pasisakė už CMU, o SIU nenori užsileisti.

Tarpunijinė kova Kanadoje taip išsiplėtė, kad dabar daugiau kovų eina tarp unijų, negu kad tarp unijų ir samdytojų.

Iš Kanados Gyvenimo

Premjeras Diefenbakeris Baugina prerijų farmerius, kad liberalai panaikintų federalę paramą farmeriams, jeigu jie paimtų valdžią.

Tikėsit ar ne, bet prerijų farmeriams federalė valdžia duoda stambią paramą. Nuo to laiko, kai konservatai paimė valdžią 1957 metais, prerijų farmeriams buvo duota \$100,000,000 paramos.

Ontarijos gembleriai bandė papirkti provincinės policijos komisionierių James Bartlett 1957 metais.

Jie buvę padėję gėlių puode prie jo namo \$1,000 pinigais, o paskui paskambinę telefonu, kad jis pasidairyty tenai.

Bartlett nepriėmęs ir per vieną asmenį sugrąžinęs, bet kažkodėl jis nepranešė savo viršininkui apie tai.

Girdi, vis nepasitaikė proga — išėjus metus!

Išaiškinti keli stambūs gembleriai, kurie veikė Ontarijoj.

Britų Kolumbijos provincijos teismas nuteisė devynis dukaborus po 15 metų kalėjimą už eksplodavimą elektrės bokšto 300 pėdų aukščiū.

Virš 1,000 darbininkų buvo padaryta bedarbiais, kuomet tas bokštas buvo išeksploduotas.

Tuos eksplodavimus vykdė fanatiška dukaborų sekta — Laisvės Sūnūs. Jie nenori skaitytis su Kanados įstatymais.

Premjeras Diefenbakeris pareiškė, kad jis nepriims Kanadon nuklinių ginklų, kol bus bent kokia viltis, kad nukliniai ginklai bus uždrausti.

Tą patį sako ir liberalai. Girdi, mes neisileisime jų, jei nebus reikalo.

Naujos Demokratinės Partijos lyderis T. C. Douglas stovi griežtai prieš nuklinių ginklų įsileidimą.

Premjeras Diefenbakeris vienoje savo rinkiminėje kalboje pripažino, kad jo prižadas duoti darbą visiems darbininkams yra neišpildomas.

Pykdamas ant liberalų, kam jie primeta bedarbius, jis sakė, kad ir Jungtinėse Valstijose yra puspenkto milijono bedarbių ir tenai vyriausybė negalinti tos problemos išrišti.

Kanados Taikos Kongresas informuoja, kad Kanada galės pasiųsti 25 oficialius atstovus į Pasaulinį Taikos Suvažiavimą Maskvoje liepos 9-14.

Svarbiausių suvažiavimo

klausimu bus nusiginklavimo klausimas.

Kanadietis

PAKELĖ ALGAS LAIVŲ KROVĖJAMS

LONDON. — Britanijoje grumojosi laivų krovėjų streikas, kuris būtų apėmęs arti 100,000 darbininkų, bet samdytojai galų gale sutiko pakelti algas apie 23 centais į dieną ir sutrumpinti darbo savaitę. Tokiu būdu streiko pavojus tapo pašalintas.

Uostų darbininkai Britanijoje uždirba \$27.36 į savaitę, bet jeigu dirba viršvalandžius ar dirba akordinį darbą, uždirba daugiau.

Laimėjimas atsiektas dėka tvirto darbininkų laikymosi.

Namų Dažytojas

Iš vidaus ir iš lauko

Žema kaina —

Aukšta kokybė

Veitui apkaivimas

CL. 5-6451

Toronto

J. LUNSKY

AKTŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akia, istiria aktų nervus, nuo kurių peina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.

470 College W., Toronto

Tel.: WA. 1-3924

Lietuvis Stogų Dengėjas

Abest Roofing & Tinsmithing Co.

144 FIRST AVE.

Tel. NO. 6-8252

Toronto 8, Ont.

Dengiame naujus ir taisome senus stogus, vandens nutekėjimus (eavstrough) ir atliekama visokius skardos darbus.

Savininkas C. SWANKAS

Lietuviška Valgykla

UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.

Šviežias maistas Geras pasirinkimas įvairių lietuviškų valgių. Turime kambarių apsisostimui.

Savininkas Ch. Pampalas

Telefonas. LI. 4-6917

Lilia Flower Shop

630 QUEEN ST. W.

TORONTO

Specializuojamės Prirengime Gėlių Vestuvėms,

Laidotuvėms ir Kitiems Reikalams.

Telefonas EM. 6-4188

Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos Centro Komitetas išleido

Kanados lietuvių Palantos parašytų

Eilėraščių Rinkinį

Minčių Trupiniai

Leidinyje telpa apie 80 eilėraščių, parašytų iš Kanados darbo žmonių bei lietuvių emigrantų gyvenimo. Knygutė 80 puslapių. Kaina 75 centai.

Platintojams, užsiskantiems 5 egzempliorius ar daugiau, skaitome po 50 centų.

Užsakymus prašome siųsti:

K. L. L. D. Centro Komitetas

160 Claremont St.

Toronto 3, Ont., Canada

Centro Komiteto Įsteigtas Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos

KNYGYNAS

160 CLAREMONT ST., TORONTO, Ont.

Telkia veitui pasiskaitymui įvairių lietuviškų knygų, daugumoje pokariniiais metais išleistų Tarybų Lietuvoje.

Norintieji naudotis knygynu turi pasimokėti \$5.00 kauciją, kuri gražinama nustojus naudotis knygynu.

Knygos duodamos vienam mėnesiui. Po mėnesio nesugrąžinę ir nepersirašę knygas, turi mokėti po \$1.00 už kiekvieną pavėluotą mėnesį.

Paštu užsisakantieji knygas turi apmokėti persiuntimo išlaidas.

Knygynas atdaras penktadieniais nuo 7 iki 8.30 val. vakarais ir ketvirtadieniais nuo 2 iki 4 val. po piet.

Žemiau talpiname po dalį knygų sąrašo. Norinčius naudotis knygynu prašome išsikirti juos ir užsisakant paštu naudoti knygos numerį.

BUDVIEČIŲ MOKYKLA. V. Žilionis. Joje telpa 26 apysakaitės-apsakymai. Knyga 236 puslapių. Knygyne Nr. 110.

PASAKOS. V. Haufas. Knyga 320 puslapių. Knygyne Nr. 111.

SALAMBO. Gustave Flaubert. Joje telpa 15 apysakaitė-apsakymų. Knyga 320 puslapių. Knygyne Nr. 112.

APSAKYMAI. I. Turgenevas. Joje telpa aštuoni apsakymai ir penki eilėraščiai. Knyga 180 puslapių. Knygyne Nr. 113.

UPĖ DYKUMOJE. G. Ganeizer. Apysaka. Knyga 178 puslapių. Knygyne Nr. 114.

TURGENEVO RAŠTAI. Pirmas tomas. Jame telpa 25 apsakymai. Knyga 448 puslapių. Knygyne Nr. 115.

TURGENEVO RAŠTAI. Antras tomas. Jame telpa dvi apsakos. Knyga 382 puslapių. Knygyne Nr. 116.

TURGENEVO RAŠTAI. Trečias tomas. Jame telpa apylapių. Knygyne Nr. 117.

CUSIMA. A. Novikovas-Pribojus. Apakymai iš kelionių jūromis. Knyga 400 puslapių. Knygyne Nr. 118.

APLINK ŽEMĖ PER 80 DIENŲ. Jules Verne. Apakymas. Knyga 272 puslapių. Knygyne Nr. 119.

LAIKO DVASIA. A. Gričius. Joje telpa 48 apsakymėliai. Knyga 220 puslapių. Knygyne Nr. 120 ir 121.

PRIESAIKA. F. Gladkovas. Apysaka. Knyga 156 puslapių. Knygyne Nr. 122.

PAKELTA VELĖNA. M. Šolochovas. Apysaka. Knyga 392 puslapių. Knygyne Nr. 123.

PAGIRIAMASIS ŽODIS KVAILYBĖI. Erazmas Roterda- mietis. Satyrinis veikalas. Knyga 204 puslapių. Kny- kyne Nr. 124.

KELIIONĖ PO UZKAUKAZĖ. Juozas Paukštelis. Kelio- nės aprašymai. Knyga 152 puslapių. Knygyne Nr. 125 ir 126.

PULKO SŪNUS. V. Katajevas. Apakymas iš karo laikų. Knyga 200 puslapių. Knygyne Nr. 127.

TAI TIK MEILĖ. V. Vasilevska. Apysaka. Knyga 196 puslapių. Knygyne Nr. 128.

BALTUOJA BURĖ VIENIŠOJI. V. Katajevas. Apakymas. Knyga 356 puslapių. Knygyne Nr. 129.

AUKSO VAISIŲ ŽEMĖ. Zorzi Amadu. Joje telpa penki apsakymai. Knyga 316 puslapių. Knygyne Nr. 130.

VIENATVĖ. N. Virta. Apysaka. Knyga 308 puslapių. Kny- gyne Nr. 131.

VIENO GYVENIMO ISTORIJA. St. Zorjanas. Apakymas. Knyga 316 puslapių. Knygyne Nr. 132.

GARGANTIUA IR PANTARGRIUELIS. F. Rabelais. Ap- sakymas. Knyga 320 puslapių. Knygyne Nr. 133.

RUSŲ TARYBINĖ APYSAKA. Įvairių autorių. Joje tel- pa 33 apysakaitės. Knyga 616 puslapių. Knygyne Nr. 134.

SERGIEJAUS GLUSKOVO DIENOS. A. Kononovas. Apy- saka. Knyga 172 puslapių. Knygyne Nr. 135.

BENDRAKELEIVIAI. V. Panova. Apysaka. Knyga 260 puslapių. Knygyne Nr. 136.

DRAUGYSTĖ. K. Marukas. Knygoje telpa 10 apysakaitė- apsakymų. Knyga 104 puslapių. Knygyne Nr. 137 ir 138.

TARYBŲ LIETUVOJ

Vilniaus Šveicarija Baigė Sezoną

Daugelis vilniečių Sapieginės kalvas vadina Šveicarija. Tačiau mažai kas žino, kad vietovė, esanti už Sapieginės, tikrai šitaip vadinasi: Šveicarija!

Vilniaus Šveicarijos kalvomis kartą teko slidinėti su kauniečiu Alfonsu Vietrinu. Kiekvienas sporto mėgėjas pasakys: tai žinomas praeityje tolimųjų nuotolių bėgikas, daugkartinis Lietuvos rekordininkas ir čempionas.

— O pradėjau aš. — papasakojo A. Vietrinus. — visai ne bėgimo takelyje. Iš pradžių buvau futbolininkas, ledo ritulininkas ir slidininkas. Šiomet kaip tik jubiliejus — 30 metų nuo sportinio kelio pradžios.

Leisdami nuo stačių kalvų tarp pušaičių vingiuojančiomis vėžėmis, kopdami į sekancią viršūnę ir stabtelėdami, kad galėtume pasigrožėt nuostabią panoramą, spėdavome ir vieną kitą žodelį tarti.

— Šitiek slidininkų Lietuvoje kaip gyvas nesu matęs. — pastebėjo sporto veteranas.

Ir tikrai — kur bepasuktum, visur šimtai, jei ne tūkstančiai mėgėjų. Čia ir jaunuolių būrelis, čia ir šeima — mamytė, tėvelis, ketverių — penkių metų bamblys, dar nelabai tvirtai ant kojų pastovįs, čia ir žilo plauko susilaukęs profesorius. Kai kuriose vietelėse slidininkų knibždėte knibž-

Su šilutės įmonių ženklu

Į šilutės durpių kraiko fabriką laiškanėšys atnešė laišką. Rašė viena JAV firma. Amerikiečiai gerai įvertino šilutiškių pagamintą durpių kraiką ir pranešė, kad jis JAV turi didelę paklausą. Neseniai į Jungtines Valstijas buvo pasiūsta trečioji kraiko siunta. Šiomet durpių kraiką numatoma eksportuoti ir į Angliją.

Gaminiai su šilutės įmonių ženklu pasiekia vis daugiau užsienio šalių. Indija, Irakas, Burma, Mongolijos Liaudies Respublika — tai toli gražu nepilnas užsienio valstybių sąrašas, į kurias savo gaminius siunčia šilutės hidraulinių pavaryų gamyklą. Šiais metais šioje įmonėje pagamintus kranus pirkė dvylika užsienio šalių. Sviesto — sūrių gamyklos sviestas ir sūriai siunčiami į Čekoslovakiją, Vokietijos Demokratinę Respubliką, Prancūziją.

dėdavo, lyg kaitrią dieną Valakumpių paplūdimyje.

Kiek Vilniuje slidininkų? Suskaičiuoti neįmanoma. Būdavo šį sezoną dieną, kai sporto reikmenų parduotuvėse vilniečiai įsigydavo iki 1,000 porų slidžių! Teko net slidžių mugę surengti.

Gamta dosniai atsilygino vilniečiams. Sniego privertė gausiai. O ir kovo saulutė, nors ir vis aukščiau kopdama, nesiskubino tirpdyti jo. Tad sezonas tęsėsi ligi pat balandžio mėnesio. Į kovo pabaigą daugelis slidinėjo apsinuoginę ligi juosmens. Šitaip Lietuvoje šį kartą susitiko žiema ir pavasaris: saulės vonios ant slidžių. Kuo ne Šveicarija? Netrukio ir "kalnų karalienių" — gražiosios lyties žiemos sporto mėgėjų, neatsisakusių progos savo tualetams pačemonstruoti. Vilniečiai turistai, stebėję šią žiemą pasaulio slidinėjimo pirmenybes Zakopanėje, na, ir kartu žiemos sporto "madų reviu", teigia, kad Vilniaus "kalnų karalienės" ir ten būtų kuo puikiausiai jautusios.

B. Šukevičius

"Ketvirtasis"

Apie didžiulę žmogaus atsakomybę už viską, kas vyksta mūsų planetoje, apie pačią svarbiausią ir aktualiausią mūsų amžiaus problemą — taiką kalba Konstantino Simonovo drama "Ketvirtasis", kurios premjerą sostinės žiūrovai išvydo Lietuvos Valstybiniame akademiniame dramos teatre.

Veikalas kupinas humanizmo, teigiantis garbingų žmogaus principų pergalę, rūšiai smerkiantis silpnadvasiškumą bei dvasinius kompromisus.

Dramą pastatė jaunas režisierius Vytautas Čibiras. Spektaklyje dalyvauja J. Kavaliauskas, H. Kurauskas, A. Rosenas, T. Vaisieta ir kiti.

Išleista Broliškose Respublikose

Aštuoniolikos tūkstančių egzempliorių tiražu Ukrainos TSR Valstybinė leidykla išleido Alf. Bieliausko romaną "Rožės žydi raudonai". Į ukrainiečių kalbą knygą išvertė V. Petrovskis.

Tadžikijos TSR Valstybinė leidykla skaitytojams pateikė rašytojo Jono Dovydaičio apsakymų rinkinį "Meilė ir neapykanta".

Panevėžio I vidurinės mokyklos moksleiviai gauna daug įdomių laiškų. Rašo rusai, ukrainiečiai, gruzainai, estai. Ypač glaudri draugystė sieja panevėžiečius su Batumi moksleiviais.

Bet ar viską išpasakosi laiškuose? Žodžiais nenupieši gamtos grožybių, neparodysi puikių, darbo žmonių sukurtų meninių ir materialinių vertybių. Draugai nutarė pasikeisti albumais apie gimtąjį kraštą. Taip prie Juodosios jūros krantų iške-

liavo pirmasis albumas "Lietuva — šalis gražioji", o nuo Juodosios jūros krantų į Panevėžį — "Tarybinė Adžarėja".

Tokius albumus panevėžiečiai pasiuntė ir kitų respublikų moksleiviams.

Nuotraukoje: Panevėžio I vidurinės mokyklos moksleiviai (iškairės į dešinę) S. Varnas, G. Butnevičiūtė, V. Karekaitė ir V. Biežytė ruošia siuntą Kirgizijos moksleiviams.

ROKIŠKIS

— Sunku atpažinti gimtąjį kraštą, gimtąjį Rokiškį, — susijaudinęs kalbėjo čia viešėjęs užsienio lietuvis Tadas Adomonis. — Nereikia ir aiškinti, koks skurdus gyvenimas buvo čia, kai, palikę brolius ir seseris, išvykome laimės ieškoti į užjūrį.

Lygiai tą patį pasakytų kiekvienas žmogus, kuris nematė Rokiškio kokių dvidešimt metų. Šitie žmonės prisimena, be abejo, tuometinį Rokiškį su pačiame jo centre turtais dienomis iškinkytomis valstiečių vežimais, "per kupčią" būdelėmis ir kokio nors perėjūno tarškinamu "laimės" ratu. Dabar šioje vietoje yra gražus skveras, kurį juosia aukštos liepaitės, šermukšniai ir gyvatvorės.

Rokiškio gatves papuošė nauji kelių aukštųjų gyvenamieji mūriniai namai, valgyklos, kavinės. Priemiesčiuose išsiriškavo istisos privačių namų gatvės. O anksčiau buvusiuose tuščiuose trijų kilometrų laukuose tarp miesto ir geležinkelio stoties išsidėstė pramonės rajonas. Už naujai išaugusio autotransporta garažo statomas vaisių — daržovių konservų kombinatas, kitos įmonės. O ten, kur anksčiau buvo malūnas, dabar iškilo žemės ūkio mašinų gamykla.

Parke tarp šimtamečių medžių kiekvieną vakarą trykšta šviesūs elektros žiburiai. Buržuazijai valdant, šie rūmai priklausė vienam ponui, o dabar jais naudojami visi rokiškiečiai. Kiekvie-

ną vakarą čia renkasi choristai, šokėjai, muzikantai. Rokiškio saviveiklininkai žinomi toli už rajono ribų. Be to, šiuose rūmuose jau trečius metus dirba Rokiškio liaudies teatras, yra įsikūręs Rokiškio kraštotyros muziejus.

Rokiškyje yra dvi vidurinės mokyklos vaikams, o taip pat dvi vidurinės mokyklos suaugusiems. Atidaryta ir muzikos mokykla. Mokyklas lanko daugiau negu du tūkstančiai jaunuolių ir merginų. Apie 400 žmonių lavinasi Rokiškio liaudies universitete, kuriame jie semiasi žinių iš literatūros, muzikos, teisės, medicinos ir kitų sričių.

Beje, jei kalbėti apie mediciną, tai šiuo atžvilgiu Rokiškyje įvyko taip pat nepaprastai didelės permainos. Šiuo metu čia vien rentgeno kabinetų yra visos trejetas. Rokiškio ligoninės operacinėje, kuri įrengta pagal pastūtinę technikos žodį, atliekamos sudėtingos strumos, skrandžio, kaulų sąnarių ir kitos operacijos. Vien šioje Rokiškio ligoninėje dirba 21 gydytojas ir 86 viduriniojo medicinos darbuotojai.

Daug dar galima parašyti apie Rokiškį, jo naujoves ir puikius žmones, bet kur kas geriau jį pamatyti savo akimis, jame apsilankyti. Tuomet iš karto tampa aišku, kad Rokiškis jau dabar yra svarbus šiaurės Lietuvos centras.

K. Verslovas

Dešiniame Krante

Spalvota linija vingiuoja Vilniaus žemėlapyje. Sekant jos kelią, galima mintimis persikelti į dešinįjį Neries krantą ir kartu su architektu Vytautu Čekanausku išplėsti dabartines miesto ribas. Čia, Viršuliškių kaimo rajone, ateinančiais metais bus pradėta naujo Lietuvos sistinės gyvenamojo rajono statyba. Savo gyventojų skaičiumi tai bus beveik antiras Vilnius.

Puošnius penkių ir devynių aukštųjų gyvenamieji namai, išaugs gražioje vietovėje tarp žalių nasyvų, Štatyboje numatyta panaudoti naujusius architektūros ir statybos technikos laimėjimus. Visi gyvenamieji namai bei kitokie pastatai bus montuojami iš stambių plokščių. Dar šiais metais Vilniaus gelžbetoninių konstrukcijų gamykla pradės ruošti gaminti naujų tipų namus ant-rajam Vilniui.

Dešiniame Neries krante nebus ištisinių gatvių-koridorių. Didžiulėje teritorijoje, kur dabar yra apie 20 kaimelių, numatoma laisvai išdėstyti gyvenamuosius namus.

— Ir kas įdomiausia naujosios miesto dalies išplanavime, — pasakoja V. Čekanauskas, — komunikacijos nebus išstętos. Nors miestas smarkiai išaugs, jis taps lyg ir kompaktiškesnis. Naujojo rajono gyventojams nereiks gaišti daug laiko, norint pasiekti darbo vietą. Su pramoniniu rajonu kairiajame krante naujoji miesto dalis bus sujungta tiltu.

Šiame naujame rajone, kurį numatoma pastatyti per kelerius metus, iš pradžių gyvens 100 tūkstančių žmonių. Bus kuriamos namų grupės pusantrą-dviem tūkstančiam gyventojų. Iš keleto tokių grupių susidarys mikro-rajonas, kuriame bus mokyklos, vaikų darželiai ir lopšeliai, ligoninės, parduotuvės, kino teatrai, sporto aikštės.

KOLŪKIEČIAI ŽIŪRI TELEVIZIJOS LAIDAS

Prieš ketverius metus Seduvos rajono kolūkiai pradėti elektrifikuoti. O šiemet šie darbai bus galutinai baigti. Su elektra į kolūkiečių namus atėjo daug įvairių iki šiol nežinomų patogumų. Štai kolūkio elektromonteris Stasys Gruntulis po darbo dienos su žmona Danute sėda prie televizoriaus.

Televizijos laidas žiūri "Draugo", "Pergalės", "Komunaro" ir kitų kolūkių žemdirbiai. Vien tik pernai Seduvos rajono parduotuvės pardavė kolūkiečiams, darbininkams 110 televizorių.

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDZIAMAS SPAUDOS DRAUGJOS

Prenumeratos Kaina:

Kanadoj ir Didžiojoje Britanijoje metams \$4.00; pusel metų \$2.00
Visur kitur metams \$4.50; pusel metų \$2.25

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Telefonas: EMpire 6-4358

VISKAS PRASIDEDA IŠ GRŪDO

Liberalai, savo propagandoje prieš Naują Demokratinę Partiją, sako, kad balsavimas už Naują Demokratinę Partiją reiškia balsavimą už Progresyvių Konservatų Partiją. Šupraskit, skaldymą liberališkų balsų. Tuom pat sykiu ir NDP propagandistai teigia, kad balsavimas už komunistų kandidatus, kur jie yra nuominuoti, reikš skaldymą NDP balsų ir tokiu būdu padės liberalams ar konservatams. Daug kam veikiausiai taip ir atrodo.

Bet jeigu taip iš tikrųjų būtų, tai opozicijai senosioms partijoms nebūtų vietos visai. Kaip galima tikėtis laimėti kada nors rinkimus, jeigu nebus daroma jokia pradžia? Juk viskas prasideda iš mažo grūdo, iš mažutės sėklos. Tik laikui bėgant išauga.

Visos partijos, kurios yra, ir kurios gali atsirasti, turėjo pradėti ir pradės nuo maža. Tik dalyvaudamos rinkimuose jos gali surasti, kiek pritarimo jos turi, kiek jų programa pritarimo turi. Ir kas tiksliai simpatizuoja kuriai nors partijai, privalo balsuoti už ją. Tik tokiu būdu galima išreikšti savo mintį, savo pageidavimus. Jeigu kandidatai ir nebūna išrinkti, vistiek jų balsų skaičius parodo, kiek žmonių reikalauja tokios ar kitokios programos įgyvendinimo.

Balsuojant žmogus ne tik asmeniui savo pritarimą išreiškia. Tuom pat sykiu jis išreiškia ir savo reikalavimus, nors jo asmuo ir nefiguruoja. Tai nelyginant kaip ir priėmimas kokios nors rezolucijos, kuri privalo atkreipti atydą ir laimėjusiųjų rinkimus.

Kanados žmonės gali daugiau pasiekti išrinkdami kuo daugiau opozicijos senosioms partijoms, negu balsuodami už jas. Nereikia bijoti, kad komunistai ir naujieji demokratai gali neišrinkti daugumos. Juo didesnis šių skaičius bus, tuo labiau ir senosios partijos kreips atydą į tuos klausimus, kuriuos šios partijos yra įdėjusios į savo programą. Išrinktieji turės progą nuolatos priminti joms, kovoti už savo reikalavimus.

KOKIE JIE JUOKDARIAI GALI PASIDARYTI

Aną dieną Toronte rinkiminiame mitinge liberalų kandidatas James Walker pasisakė prieš pardavimą kviečių Kinijai, kadangi ji tuos pačius kviečius parduodanti Albanijai ir Jugoslavijai. Girdi, jeigu Kanada galėtų tuos kviečius parduoti tiesiai Kinijos kaimiečiams, tai ir jis priartų.

Ar ne komedijantas tas ponas Walkeris? Jungtinės Valstijos duoda Jugoslavijai paramą dešimtimis milijonų, o mūsų liberalas pyksta, kad Jugoslavija perkasi Kanados kviečius iš Kinijos. Bet abejotina ir tas. Jugoslavija gali pirkti kviečius tiesiai iš Kanados. O kas liečia pardavinėjimą kviečių tiesiai valstiečių kaimams, tai neverta apie tai nei kalbėti. Tik visiškai neįmanoma gali tap kalbėti.

Reikia pasakyti, kad šioje rinkiminėje kampanijoje abidvi senosios partijos griebiasi visokių nesąmonių kaltinimui viena kitos. Matosi aiškus politinis supuvimas. Tiesiog purvais drabstomasi. Veikiausiai dėl to, kad jų abiejų programos ir siekliai nieku nesiskiria.

NEDARBAS ŽLUGDO ŽMONES.

Nedarbas Kanadoje, kaip ir kitose kapitalistinėse šalyse, labai blogai atsiliepia į žmonių moralę. Bedarbis, kad ir gaudamas nedarbo apdraudą ar paramą, vos pragyvena. Apie bent kokį planavimą pakilti negalima nei pagalvoti. Jis tiksliai galvoja apie tai, kada ateis čekis.

Bedarbių vaikams uždarytos durys į aukštesnį mokslą. Tas taip pat neša baisias pasekmes bedarbių masėms. Sudaro pasmerktųjų sluoksnį, kuriam nebėra išeities.

Ir atrodo, kad juo toliau, tuo bus daugiau bedarbių. Patys liberalai kalba, kad bėgyje kelių metų bedarbių ar-

Gobšūnai

Kai milijonais auksas žvanga,
Turčių sužertas bankuos,
Jų širdij godumas dega —
Džiaugsmas jų visų veiduos.

"Daugiau auksa", jų godumas
Mintyse ir ant jų lūpų.
Nei grožis, nei žmoniškumas
Nepagerins jau jų ūpo...

Daug milijonų prisikrovę,
Dar vis nori kraut daugiau,
Skriausti, vogti nesidrovė —
Nor gyventi prabangiau.

Žmoniškumą ir dorovę
Turtus kraunantio žmogaus
Auksas senai jau sugriovė,
Jie jau amžinai vergaus...

Jų visa viltis, gerovė —
Auksas gulintis bankuos.
Į viską jie nusišpiovė,
Žmogui rankos nepaduos.

Bet neilgos "auksa" dienos,
Laiko lenta jas užgniaus.
Gobšias tų žmonių blakstienas
Jų ašaromis nuplaus...

Palanta

Pasidairius po Pasauli

Septyniolikos šalių konferencija Genevoje nusiginklavimo klausimu dar nepakrūko, bet perspektyvos labai mažos, kad ji ką gero duotų.

Jungtinės Valstijos, kaip atrodo, neturi intencijos nusiginkluoti. Už tai, kad jos vis stato tokias sąlygas, kurios Tarybų Sąjungai nepriimtinos. Jos nori ne tiek nusiginklavimo, kiek teisių sužinoti, ką Tarybų Sąjunga turi.

Tarybų Sąjungos pasiūlymą sumažinti Tarybų Sąjungos ir Jungtinių Valstijų armiją iki 1,700,000 vyrų atmetė, aiškindamos, kad JAV su tokia armija negalės suteikti reikiamos pagalbos sąjungininkams. JAV nori palikti po 2,100,000. Ir jos stato sąlygą, kad kontrolė turi pirmiausia žinoti ne kas bus sunaikinta, bet kiek ko dar paliks. O tas reiškia, kad sumažinus ginkluotą jėgą vos keliais procentais amerikiečiai nori sužinoti viską, ką Tarybų Sąjunga turi.

Yra sakoma, kad jeigu vėją sėsi, tai audrą piasis. Panašiai dedasi Laosoje. Nors Jungtinės Valstijos perspėjo karališkuosius Laosos valdonus, kad koncentracija militarinių jėgų šiaurinėje dalyje gali išprovokuoti kairiųjų opoziciją, jie traukė militarines jėgas tenai ir ruošėsi kovoms. Kairieji, tai pastebėję, pradėjo puolimą ir dabar karališkieji bėga pa-

mią žymiai padidės. Jie turi mintyje ne sezoninius bedarbius, o pastovius, kurie ir vasaros metu nedirba.

krikę, palikę ginklus ir sužeistuosius.

Net amerikiečiai nedrįsta kaltinti labai komunistų, kaip kad yra vadinami kairieji, už tokį atkirtį.

Beje, karališkieji šaukė, kad kairiesiems padeda kiniečiai, bet matyti niekas nenori jiems tikėti, nes praeityje tokie teigimai nebuvo patvirtinti faktais.

Senis Adenaueras užriko girgždantiu balsu prieš JAV planą dėl Berlyno, kad jis vokiečiams nepriimtinas, ir to pakako, kad amerikiečiai padėtų jį ant lentynos. Naujas planas, kurį amerikiečiai paruošė, matyti neturės nieko naujo. Ir taip Berlyno klausimas bus vėl paliktas senoje vietoje.

Adenaueras dar vis svajoja apie rytinės Vokietijos prijungimą prie vakarinės Vokietijos. Bet jis to nesulauks, nors ir pagyventų ilgiau tas senis. Gyvenimas atgal nebergi.

Amerikiečių raketa Centaur susprogo pakilus vos 30,000 pėdų nuo žemės. Taip tai "gone with the wind" net 9 milijonai dolerių.

Ir tas įvyksta labai dažnai. Milijonai eina vėjais. O juos turi sumokėti taksais amerikiečiai.

Gal niekad istorijoje nebuvo tokio švaistymo žmonių pinigų, kaip dabar vyksta Jungtinėse Valstijose. Bilijonai metama palaikymui baigiančių pūti diktatūrų,

milijonai eksploduojami namie.

Kas svarbiausia, kad tie bilijonai kol kas dar nepagerino Jungtinių Valstijų padėties pasaulyje.

Pranešimai iš Alžyrijos pasakoja, kad tenai dešimtiesi nužudo muzulmoną kas 15 minučių. Pradėję žudyti ir moteris.

Ir ką jie mano tuomi atsiekti? Ypač, kai Francijos vyriausybė yra sutikusi leisti Alžyrijai apsispręsti. Tokiais žudymais jie sudarys tokią situaciją, kad europiečiams bus sunku sutapti su nauja situacija. Jie turės neštis iš Alžyrijos, nes jie pasidarys neapkenčiamais žmonėmis.

Ivykiai Alžyrijoje iš naujo pademonstruoja buržuazinių nacionalistų sužvėrėjimą. Taip panašiai elgėsi Pabaltijo ir kitų šalių likučiai po karo, kai Hitleris buvo supliktas.

Romos katalikų aukštųjų dvasiškių susivaziavime ši rudenį būsiančios pakeistos nekuriš doktrinos, jų tarpe ir doktrina apie "išganymą".

Būsią pareikšta, kad niekas negali būti "išganytas" nepriklausant prie bažnyčios, bet leidžiama prisulėti prie bet kurios krikščionių bažnyčios.

Kaip dabar yra, tai katalikų tikėjimas sako, kad žmogus gali būti "išganytas", kitaip sakant, jo siela patekti į dangų, tik esant Romos kataliku.

Oxfordo Universiteto Draugija didžiama balsu nubalsavo, kad dievo nėra. Bet ne visur galima būtų tą padaryti. Pavyzdžiui, Kanadoje kiltų baisus skandalas, jeigu kuris universiteto pareigūnas ar profesorius viešai pareikštų, kad dievo nėra. Greitai pašalintų jį iš pareigų.

Ne tik neleidžiama viešai kalbėti apie nebuvimą dievo, bet ir evoliuciją aiškinti. Priešingai, atžagareiviai vis griežčiau reikalauja religijos mokinimo mokyklose.

Amerikiečiai ruošiasi eksploduoti nuklinę bombą 500 mylių aukštyje. Ar jie nepagalvoja, kad jie gali pramušti skylę danguje ir išbarstyti visus šventuosius?

Juokai juokais, bet mokslininkai susirūpinę. Ne todėl, kad dangus gali būti pramuštas, bet kad gali suardyti taip vadinamą Van Allen radiacijos juosta, kurią mokslininkai tyrinėja.

Pasauliniai pagarsėjęs britų radio astronomijos mokslininkas Bernard Lovell teigia, kad tokia eksplozija gali padaryti tokią žalą, kuri neatsitaisys bent šimtą metų.

Pastabos

Romos katalikų bažnyčios vadeivos ir vėl iškilo visuomenės akyse.

Bet jie iškilo ne kaip ką nors kultūringo ar gera žmonių padarę, o kaip teroristai, banditai.

Alžyrijoje šiomis dienomis buvo suimti du aukšti bažnyčios pareigūnai, kaip rėmėjai ar organizatoriai Alžyrijoje siaučiančio teroro!

Nėra pasaulyje padoraus žmogaus, kuris nesistebėtų ir nesipiktintų tų teroristų veiksmais. Be atodairos jie užpildami ir žudydami nekaltas žmones, nužudė 4,511 asmenų, 8,483 sužeidė. Vyrų, moterų, merginų ir vaikų!

Kas galėtų patikėti, jog tai vyksta šiame mūsų kultūringame pasaulyje?

O vienok šitie niekšingi veiksmai buvo atliekami su nekurių aukštų dvasiškių palaikimu!

Nors rinkiminė agitacija jau gerokai įpusėjo, bet kaip stovi mūsų Kanados ekonominiai reikalai, mažai kas diskutuoja.

Liberalai su konservatais užsiėmę "dideliais" klausimais: jie stengiasi įrodyti katras geresnis. Ir jei vienas geras su pažadais, tai kitas dar geresnis.

Man atrodo, kad liberalų vado Pearsono niekas pažadais negalės pralenkti, tai kam dar lenktyniuotis?

Jo kalbų beklaušant atrodo, kad mes turėsime rinkti ne šalies gospadorius, o tuos, kurie bus didesni melagiai.

Tačiau mūsų šalies ekonominiai reikalai nėra džiuginanti.

Pavyzdžiui, kai Europos šalių ir net Japonijos ekonomija kas met paauga net iki 4-5 procentų, tai mūsų, Kanados, nepasiekia nei dviejų.

Ką liberalai ar konservatai darys, kad pakėlus šalies augimą?

Nepasakys, nei neklauskit.

Pearsonas, norėdamas būti geriausias, net kviečių Kinijai pardavimą prakeikia. Jis dėdamasis su reakciniais dipukais, net patį Hitlerį žada pralenkti.

Tačiau, ar nuo to Kanados žmonių gyvenimas pagerės?

Ar šumas ir pakvajšimas gali Kanados ekonomiją pakelti?

Nė, negali. Niekadosis!

Rimties šiuose rinkimuose rodo tik NDP ir kiti kairieji kandidatai.

Z. Janauskas

Radio duos naują programą "Tales and Trails of the Yukon." Šioj programoj bus atpasakojami anekdotai ir kiti atsitikimai iš tų dienų, kai vyrai veržėsi į tą sritį ieškodami aukso. Pasakojimai bus paremti medžiaga, išlikusia iš tų laikų. Karikatūroje matote William McBride, kurs pavaizduos prospektorių, ir David Cruikshank, brodkesterį.

Ką Kiti Rašo

Kas tie smetoniški didvyriai?

"Laisvėje" buvo minėta, kad Clevelando smetonininkų laikraščio redaktorius B. Gaidžiūnas buvo pavarytas laukan, esą, dėl kažkokių pinigų sumaišymo ar dėl ko kito. Ir tai nesvarbu. Jo vieton paimtas kažkoks J. Čiuberkis, pasisakęs, kad jis noris spręsti klausimus "kultūringomis priemonėmis".

Kas gi tas J. Čiuberkis?

Atsako A. Barauskas brooklyniskėje "Vienybėje": "Tikrai naujasis Dirvos redaktorius J. Čiuberkis, buvęs prof. S. Žymanto (tada S. Žakevičiaus) sekretorius..."

Kas gi tas Žymantas-Žakevičius?

1941 metais jis buvo Hitlerio paskirtas Vilniaus viršyla. Jį ir po šiai dienai Vilniaus žmonės keikia, kaip buvusį baurų hitlerininką, lietuvių tautos priešą. Daugiau: andai V. Tysliavienė rašė, kad tas Žakevičius-Žymantas, M. Biržiškos žentas, maumoja aukas, žmonių sudėtas M. Biržiškai išlaikyti.

Vadinasi, tokiam gaivalui J. Čiuberkis buvo sekretorius, kaip sako A. Barauskas!

Žakauskas - Žymantas ir Br. Raila — du smetonininkai, šiuo metu rodo savo specialybes per J. Čiuberkių redaguojamą laikraštį. Na, ir rodo jie savo rozumą! Tik

bėda, kad ir B. Raila, anot

A. Barausko — "riteris tik su apatinėmis kelnėmis". Vadinasi, jis visuomet pavojuje, jis apnuogintas pleperis. Jis andai žadėjo pasitraukti į pogrindį pas šeškus ir skunkes, bet ten pabuvojęs, vėl išlindo į viešumą ir vėl teršia orą.

Biauriai, nepadoriai B. Raila išniekino Narkeliūnaitę dėl to, kad ji parašė įspūdzius iš Tarybų Lietuvos, kurioje pereitais metais lankėsi.

Abudu šitiedu kavalieriai, puldami "Vienybės" moteris, bando suplakti kartu "Vienybę" su "Laisve". Ant tiek jie yra akli, kad nemato tarp "Vienybės" ir mūsų laikraščio skirtumo!

"Laisvė" yra "Laisvė", o "Vienybė" — "Vienybė". Pastarosios leidėja ir redaktorė dažnai talpina nesąmones, kurias parašo "veiksniai", netoli trenkti nuo tokio Railos ir Žakevičiaus-Žymanto. Tokių nesąmonių "Laisvėje" nerasi!

Nežiūrint to, kad mes griežtai skiriamės nuo "Vienybės", mes sakome ir sakysime: tokios plovonės, tokie šmeižtai, niekinimai, kokiais B. Raila pasižymi prieš S. Narkeliūnaitę, jokiam padoresniam laikrašty neturėtų rasti vietos.

Bet lietuvių tautos atmatos, pasirodo, turi tam vietos laikrašty, kurio redaktorius pasisakė, jog reikią da-

lykus spręsti "kultūringomis priemonėmis..."

— Laisvė

Tai būtų žingsnis pirmyn

Salomėjos Narkeliūnaitės redaguojamas laikraštis "Vienybė" skelbia daugiau neįsileis tokių Tarybinės Lietuvos šmeižikų kaip Raila, Žakevičius ir kiti.

"Vienybė" sako nenori su-eiti su viena srove. Ji siekia-būti visų lietuvių laikraščiu.

Taigi, moteriškės leidžiamas ir kitos moteriškės redaguojamas laikraštis daro gražų žingsnį pirmyn. Iš mažos grupės (tautininkų) laikraščio eina į visų lietuvių laikraštį nepartinį, kuriame nebus vietos Lietuvos šmeižikams.

Valio moterims!

— Vilnis

"Vardan tos Lietuvos"...

Kanadiškiai "bendruomenininkai" suruošė "Lietuvos išlaisvinimo" mitingą St. Catherine's mieste ir... susimusė.

Dėlto būt nei lapė nesulogusi, jei taip būt atsitikę ALT'o surengtame kermosiuje. Bet, kadangi tame mitinge dar prieš prasidedant nosių daužymui rinkta aukos "tautos fondui" ir "nepriklausomybės fondui", o ALT'ui špyga, šie savo spaudoje ėmė ir išplepėjo.

"Bendruomenės" kanadiškis pirmininkas A. Gvergzdys užgiedojo: "Ko jūs šumijate? Tai buvo tik smulkmena! Išėjus į spaudą dar negeistini asmenys sužinos apie laisvinimo veiksmus..."

Altininkai neužsileidžia. Jie turi savo organą "Naujienas" ir tokią progą negi praziopsos atsilyginti "bendruomenininkams". Taigi, Grigaičio gazietoje tūlas V. V. atsauna Gvergzdžiui:

Kokia čia po velnių smulkmena, jei iš "laisvinimo" mitingo reikia eiti namo "išpurtusia ar kruvina nosimi, o salės viduryje suvirtę krūvomis vienas kitą dauždami voliojasi, pagaliau pasikelia susiplėšę rūbus, nudraskytomis kaktomis..." (..N. bal. 30).

— L. Jonikas

Kodėl prezidentas "pabėgo"?

Nežinau, ar visi pastebėjo labai keistą apsiareiškimą. Tą dieną, kai prezidento Kennedy įsakymu Ramiajame vandenyne Christmas salos apylinkėje pradėjo ore sproginėti baisesios atominės bombos, pats prezidentas laivu plaukiojo Atlantike Floridos apylinkėje. Ar žinote, kaip toli nuo Christmas salos, Ogi "tik" apie 6,000 mylių!

Kodėl jis negalėjo būti tarp 12,000 amerikiečių, kurie buvo su bombomis ton

ŠYPSENOS

Bado priežastis

Vienoje draugijoje susitiko žymus anglų rašytojas Čestertonas, pasižymėjęs nepaprastu storumu, ir Bernardas Šo, kuris, kaip žinoma, buvo aukštas ir liesas.

Čestertonas jį užklauso: "Jūsų išvaizda leidžia manyti, kad Anglijoje siautėja bado nelaimė".

"O pasižiūrėjus į jus", atkirto Šo, "mane apima įsitikinimas, kad jūs ir esate viso to priežastis!"

Tikslus laikrodis

Pianistas gyrėsi draugui, kad jis gali pasakyti laiką pagal pianą. Draugas, žinoma, negalėjo sutikti.

"Žiūrėk," tarė pianistas ir drožė kelis kartus pirštais į piano klavišius, Tuoj pasigirdo balsas už sienos:

"Ar tu vėl iš galvos eini? Juk pusė po pirmos nakties".

Ir vėl

"Tai kokia gi proga jį kviečia mus į pietus?" klausia vyras žmoną.

"Ponios Gražinos garbei, kuri vėl švenčia savo dvidešimt devynių metų sukaktį".

apylinkės pasiūsti? Kurie jų drąsesni?

— A. Bimba

Nesijuokit

"Tesaugo tave Dievas, o gražusis Vilniau," rašo iš Lietuvos išvykęs vokiečiai.

Vilnių ne tik dievas, o ir bolševikai saugo, bet kas saugos tą vokiečių pabėgėlį iš savo tėvynės?

Kunigas Albertas Kontautas, Mėlynosios Armijos lietuvių sąjūdžio dvasios vadas, verkšlena Darbininke:

"Kiekvienas kunigas ir pasaulietis šiandien miršta Lietuvoje kankinio mirtimi".

Jeigu melagių konkursas būtų surengtas, tai šis mėlynarmietis tikrai jį laimėtų.

Kanados finansų ministras nuvertino Kanados dolerį norėdamas sutvirtinti jį, tvirtina konservatų spauda.

Tur būt teisybė jį sako, nes kiekvienas daiktas būna tvirtesnis susitraukęs, negu pertemptas.

Dr. Šaipokas

WASHINGTON. — Prez. Kennedy nori, kad Baltųjų Rūmų saugojimui būtų paskirs daugiau uniformuotų policmanų. Dabar yra 170. Nori, kad būtų 250.

Ne Antikristas, o Šviesa

N. AUKSTUOLIS

Pranciškonų leidžiamas Darbininkas įdėjo ilgą straipsnį su antgalviu: "Antikristas siautėja Lietuvoje". Šiame straipsnyje jis rėkia, kad Lietuvos komunistai "užsimojo per trumpą laiką sunaikinti religiją ir bažnyčią galutinai".

Darbininko rašėivos, pavadindami antireliginę kovą Antikristo siautėjimu, bando sukelti žmonėse opiniją, kad Lietuvos komunistai atlieka kokį tai "setonišką" darbą. Tad lai būna leista pakalbėti apie tai.

Tik šiomis dienomis Oxfordo Universiteto Sąjungos Draugija 295 balsais prieš 259 priėmė rezoliuciją: "Kad šie rūmai netiki į dievą". Iš-eitų, kad ir tie apsišvietę žmonės dirba Antikristo darbą.

Visą laiką pasaulyje ejo kova tarp šviesos ir tamsos. Religijos ir bažnyčios visuomet buvo tamsos pusėje. Užtenka prisiminti tikrai mokslininko Džordano Bruno istoriją. Mokslininkas buvo sudegintas ant laužo už skelbimą tiesos, skleidimą šviesos. Reikia atminti, kad tuomet tokš dalykas, kaip komunistas, nekvaršino galvų bažnyčių lyderiams.

Lietuvoje ir kitose socialistinėse šalyse žmonės galutinai išsiliosavo ne tik iš ekonominio išnaudojimo, bet ir dvasinio suvaržymo. Tad visai natūralu, kad susipratusių veikla išvadavimui dar religinėje tamsoje esančių brolių ir sesių varoma daug tvirčiau. Pas mus, kapitalistinėje šalyje, kapitalistų rankose viskas, mokykla, spauda, radijas, televizija. Tos visos priemonės yra pakinkytos religinei tamsai palaikyti. Tenai, atbulai, šviesai skleisti.

Aš, kaip buvęs religiniai išauklėtas, norėčiau prisiminti ir apie save. Tėvai auklėjo labai religingai. Paugęs perskaičiau labai daug knygų religinėje dvasioje. Reikia pasakyti, kad buvau tiesiog sufanatikėjęs religiniai. Atrodė, kad mirti už tikėjimą yra laimė. Laikiau, kad vienuoliai ir kiti atsidavę tikėjimui žmonės tikrai išmintingai elgiasi. Jie labai tvirti dvasioje.

Tuomet Lietuvoje antireliginės veiklos kaip ir nebuvo. O vistiek aš nustojau tikėti. Religinės knygos nesutvirtino tikėjimo, o tik daugiau klausimų pastatė. Ir beieškant atsakymo suradau, kad religija negali atsakyti nei į vieną klausimą. Tik dėl to atsirado reikalas ieškoti knygų, kurios religijų nevaržomos aiškino tuos klausimus,

kurie iškyla žmogui galvojant apie pasaulį, apie visatą, apie žmones.

Nežinia, gal savo religinio įkarščio metu aš būčiau nepakentęs, jei kas mane būtų kalbinęs mesti religiją. Bet dabar, būdamas laisvas nuo religinių prietarų, prisiminęs tuos laikus jaučiu, kad tai buvo nelaimingiausias laikotarpis mano gyvenime. Tai buvo tamsiausias laikotarpis. Tai buvo dvasinė vergija. Dabar aš nepaprastai apgailiu tuos, kurie dar vis tebėra toje vergijoje.

Žmogus, būdamas laisvas nuo religinių prietarų, yra laisvas siekti pažinimo visko. Jis pilnai supranta savo esmę, savo rolę gyvenime, žmogaus galimybes sukurti "rojų" Žemėje. Jis yra realistas, be jokių fantazijų ir utopijų.

Ar netikintis žmogus yra blogesnis moraliniu atžvilgiu? Nieko panašaus. Netikintis žmogus elgiasi laisvai, iš meilės draugams ir bendrai tokiems pat žmonėms, kaip ir jis. Tuo tarpu religinis žmogus, jeigu jis susival-

do nuo ko nors, tai tik iš baimės, kad gali tekti nukentėti už tai. Jis bijo nuodėmės, jei iš tikrųjų bijo. Bet gyvenime mes matome, kad ir ta baimė ne ką duoda. Iš kur gi atsiranda visi žmogžudžiai, vagys, plėšikai, gembleriai ir kitoki?

Tarybų Lietuvoje dabar siautėja ne Antikristas, o Šviesa. Ta Šviesa, aišku, degina akis tamsos apaštalam. Ji baisi jiems.

Baigiant reikia pasakyti, kad religija yra vidujinis žmogaus dalykas. Jo negali išplėsti nei su "velnio" šakėmis. Kas nori tikėti, tas labai lengvai gali tą išsaugoti. Senovėje nebuvo bažnyčių, o tuomet visi tikėjo. Tarybinėse šalyse tikėti nedraudžiama, bažnyčios atviros. Valstybė tikrai varžo tamsos palaikytojams išeiti iš ribų, peržengti įstatymus. Dvasiškai nesitenkina vien skelbimu savo tikėjimo bažnyčiose. Jie gyvatiškai laikosi įsikibę į tuos, kurie tiki, per juos pila nuodus į jaunų protus ir t. t.

Kova tarp tamsos ir šviesos tebeina ir Tarybų Lietuvoje. Bet tie, kurie pajėgia ištrūkti iš tos tamsos, visą savo gyvenimą bus dėkingi tiems, kurie padėjo ir padeda.

"Vaduotojai" ir Lietuva

Narimantas Noragas

Jau nuo seniai edasi tarpusavy visokio plauko "vaduo-tojai" dėl vietos prie lovio, vieni antrus šmeiždami ir niekindami. Bet dar niekada tos edynės nebuvo pasiekusios tokio atvirumo ir konkretumo, kaip š. m. balandžio 15 d. "ALT Los Angeles skyriaus" priimtoje rezoliucijoje. Rezoliuciją to pačio mėnesio 25 d. atsispausdino Klevelande leidžiama tautininkų "Dirva".

Štai kas ten sakoma apie "vaduo-tojų" viršūnes, reziduojančias Čikagoje. Visų pirma, kad tos viršūnės "... savo funkcijų patenkinamai neatlieka". Paskui, kad "nerodo iniciatyvos". Paskui, kad kitų iniciatyvą "... slopina ir niekina". Paskui, kad jose "... jaučiasi absoliuti stagnacija, begalinis savimi pasitikėjimas ir visiškas nesiskaitymas su kitų nuomonėmis ir sugestijomis". Paskui, kad jose "... reiškiiasi diktatorinės tendencijos". Paskui, kad jos "ne tik nesirūpina... įtraukti naujų, jaunų ir aktyviai besireiškiančių jėgų, bet priešingai, nuo tokių jėgų ginasi ir jas niekina".

Taip maždaug Los Angeles "vaduo-tojai" apibūdina Čikagos "vaduo-tojus". O Čikagos "vaduo-tojų" sekreto-

riui dar ir ekstra prideda. Girdi jo "... veikla ir elgesys ne tik nesiderina su ALT ir geros valios lietuvių patriotiniais siekais bei žy-giais, bet ir griaua šios organizacijos autoritetą lietuvių visuomenės bei Amerikos institucijų akyse".

Bet ir tai dar ne viskas. Visa rezoliucijos esencija sudėta į paskutiniuosius du punktus, kuriuose pareiškiamas sekretoriui (Pijui Grigaičiui) nepasitikėjimas. O to nepasitikėjimo motyvai labai žiaurūs. Pijus Grigaitis kaltinamas nepajėgumu "... kultūringai bendradarbiauti su kitomis lietuvių institucijomis bei asmenimis". Jis taip pat kaltinamas pažeidimu "... elementariausių moralės ir padorumo principų..." Ir taip pat "... denunciacijų organizavimu..." Ir taip pat "... pakenkusių Lietuvos laisvės kovai". Galle rezoliucijos sekretoriui "prašomas tuojau iš pareigų pasitraukti ir jas perduoti laikinai pareigas einančiam, kurį paskirs likusieji ALT Vyk. K-to nariai".

O jeigu sekretorius kar-tais užsimanę nesitraukti, tai "... Los Angeles ALT Valdyba įgaliojama, reikalui esant, imtis reikiamos iniciatyvos palaikant ryšius su

Liaudies Balsui Reikalinga Vasarinė Parama

Vasara yra gražus ir gamtos vaisiais turtingas laikotarpis, bet dėl pažangios spaudos išsilaikymo yra pats sunkusis laikotarpis. Laike vasaros žymiai sumažėja laikraščių įplaukos, o išlaidos bemaž tos pačios. Liaudies Balsas dėl to pergyvena labai sunkų laikotarpį.

Tik ačiū nuoširdiems Liaudies Balso rėmėjams, jų pasidarbavimui ir pasiaukojimui savitraščio ekonominės problemos per 29 metus buvo nugalėtos. Liaudies Balsas gautąją vasarinę paramą vis galėdavo pabėgti nuo pavojingiausio įsiskolinimo ir sulaukti rudeninio - žieminio vajaus.

Šią vasarą, kad Liaudies Balsas galėtų suvesti savo biudžeto galą su galu, tai jam reikalinga gauti apie \$1,000 vasarinės paramos. Ši suma, aišku, nebus lengva sukelti. Reiks visų Liaudies Balso skaitytojų vienkio ar kitokio pasiaukojimo.

kitais ALT skyriais ir kitomis organizacijomis".

Taigi, grasinimas visai aiškus ir nedviprasmiškas. Bet ne tai svarbu. Svarbūs epitetai, kuriais apibieramas sekretorius. Tik įsigilinkite į prasmę tokių išsireiškimų, kaip pažeidimas "elementariausių moralės ir padorumo principų", arba kaip "denunciacijų organizavimas". Juk tai beveik žmogaus pavertimas kriminalistu. Ar ne?

Edasi tarpusavy "vaduo-tojai" ir nesigaili vieni antriems "maionybinių žode-lių", kad tik dasigavus prie lovio, į kurį nematoma ranka karts nuo karto įmeta jo-valo.

Tuo tarpu gyvenimas eina savo keliu. Dauguma Lietuvos žmonių dalyvauja kūryboje, kuri vyksta naujosios KP Programos apimty. Auga nauji fabrikai, naujos elektrinės, net nauji miestai. Dar niekada lietuvių tautos istorijoje nebuvo tiek iš-mokslinama jaunimo, išlei-džiama specialistų, atsnaus-dinama knygų, paruošiama vaidinimų, nutapoma paveikslų, nulipdo skulptūrų, kaip dabar. Lietuvos žmogus nedreba prieš antstolį, nesirūpina, iš kur reiks sukrapštyti honorarą gydytojui, nesijaučia nusikaltęs prieš savo vaikus, kad negalėjo jiems suteikti mokslo. Lietuvos žmogus užmiršo, kaip at-rodė vyža, klumpė ir utėlė...

Edasi "vaduo-tojai", susi-spietę Amerikoje. Tegul eda-si. Dėl to, lygiai kaip ir dėl jų pažadų užkarti Lietuvai kapitalistines atgyvenas, Lietuvos žmonėms nei šalta, nei šalta.

(Vilnis)

Didmiesčių draugai planuo-tos ar ruošia vasarinius pa-rengimus dėl LB paramos. Rėmėjai kontestuoja už su-teikimą kuo daugiau vasari-nės paramos dėl savitraš-čio. Pavieniai Liaudies Bal-so skaitytojai rėmėjai nega-lintieji dalyvauti vasariniuo-se parengimuose dažnai at-itraukdami nuo savo gyveni-mo būtinųjų poreikių atsiun-čia Liaudies Balso vasarinei paramai po dolerį kitą aukų. Tai gražus ir kilnus kultūri-nis patarnavimas lietuvių darbininkiškai visuomenei, tai šimtus kartų kilnesnis da-lykas negu užfundinimas draugams pusbutelio ar bu-telio.

Jau be žymesnio prašymo ar raginimo, kai kurie drau-gai gražiai atsiliepė su vasa-rine parama. Pereito LB va-jaus čempionas Julius Valu-nas pranešė, kad susitiktas iš miško darbų grįžęs drau-gas L. Skunčikas pridavė LB vasarinei paramai \$25.00 aukų. Jis su šia stambia au-ka ne tik gražiai parėmė sa-vitraščių, bet padarė gražią pradžių rėmėjų kontestui ir davė pavyzdį, kaip reikia remti pažangią spaudą. Ke-letas kitų draugų tiesiog pri-siuntė laikraščio antrašu va-sarinei paramai aukų, kas minima skyriuje "Kas kaip remia LB".

Šį priminimą reikalu va-sarinės paramos dėl LB pra-šome priimti visus Liaudies Balso skaitytojus dėmesin ir galimai pasidaruoti ar pa-siaukoti. Liaudies Balso iš-laikymas yra visų bendras reikalas ir visi turime gali-mai pasiaukoti.

K. Kilikevičius

Kas Kaip Remia Liaudies Balsą

J. Ginaitis, London, Anglija, atsinaujindamas prenu-meratą per J. Tunylą paau-kojo LB paramai 10 šilingų.

P. Mockaitis, Toronto, pri-davė atnaujintų prenumera-tų.

J. Tunyla, Glasgow, Škoti-ja, užrašė dvi naujas prenu-meratas į Lietuvą ir puikiai pasidarbavo prenumeratų atnaujinime.

J. Legas, Port Arthur, Ont., prisiuntė atnaujintų prenumeratų.

A. Simuk, Chemainus, B. C. atnaujino keturias prenu-meratas į Lietuvą, atsinauji-no sau prenumeratą ir prie-to dar paaukojo \$3.00.

L. Balčiūnas, Red Lake, Ont., prisiuntė \$1.00 aukų.

Vienas iš naujųjų ateivių, torontietis, užrašė naują pre-numeratą į Lietuvą.

P. Gutauskas, Toronto,

Kodėl Jie Priešinasi Sveikatos Apdraudai?

Norman Brudy

Spauda per visą Kanadą plačiai rašo apie Saskačevanos provincijos gydytojų grumojimą eiti į streiką, kadangi provincialė vyriausybė nori įvesti valstybinę sveikatos apdraudą. Žemiau talpiname Normano Brudy, Saskačevanos komunistų lyderio, straipsnį šiuo klausimu, kuris tilpo savaitraštyje Canadian Tribune. — Red.

—o—

Provincialės vyriausybės medikalo prižiūrėjimo planas (sveikatos apdrauda) pasidarė Saskačevanoj svarbiausiu klausimu federaliuose rinkimuose. Nuo scenos nustumti tokie svarbūs klausimai, kaip taikos, Kanados neutralumo, JAV dominacijos pašalinimo, Kanados prekybos plėtimas nedarbu panaikinti ir masinio nedarbo mūsų šalyje klausimai. Net ir išsigaštinimo ieškotojas, John Diefenbaker, negali rasti vietos ant pirmų puslapių.

Kampanija prieš medikalės priežiūros planą yra organizuojama liberalų partijos Saskačevanoj ir jos renegato lyderio Rosso Thatcher'o, su pilna parama konservatų ir socialkreditorų. Kasdieninė spauda, radijas, televizija dirba viršvalkių siekiant visuomenės paramos Medikalės Asociacijai. Dideli antgalviai, paprastai naudo-

pridavė naują prenumeratą.

A. Bālčiūnas, Montreal, atsinaujino sau ir į Lietuvą prenumeratas ir paaukojo \$3.50 vasarinei paramai.

B. Kvietinskas, Montreal, prisuntė atnaujintų prenumeratų ir nuo K. Milevich \$1.00 aukų.

Patys atsinaujindami prenumeratas paaukojo:

B. Zukauskas, Little Long Rapids, Ont., \$1.00;

S. Dailidonis, Vancouver, B. C., \$1.00;

Visiems už pasidarbavimą ir aukas širdingai ačiū.

Administracija

jami skelbiant karą, dedami kas savaitę.

Vyriausiais aktoriais šioj dramoj yra gydytojai. Gydytojų Kolegija, kontroliuojama saujos stambių gydytojų, veda kampaniją prieš šį medikalį planą.

Šios kampanijos tikslas yra ne apsauga žmonių gerovės ir laisvės, o nuvertimas Saskačevanos vyriausybės. Tas buvo išreikšta man laike diskusijų su vienu jaunu biznieriū, kuris pasakė: "Man nesvarbu, ar medikalas planas geras ar blogas, bile tik gali būti panaudotas sunaikinimui vyriausybės, todėl aš ir prieš jį".

Ši kampanija turi antrinį siekį — ir juomi yra neleistis Saskačevanos žmonėms susivienyti apie Naujos Demokratinės Partijos ir komunistų kandidatus palaužimui senos linijos partijų monopolio.

Saskačevanos medikalės priežiūros planas (Medicare Plan) visai nepažeidžia gydytojų teisių. Neigi jis pakeičia gydytojų - pacientų santykius. Pagal šį planą, asmuo turi visiška laisvę eiti pas bet kurį gydytoją, kurio tik jis nori. Gydytojas gali gydyti savo pacientus taip pat, kaip ir dabar.

Niekas neįsakys gydytojui, kaip ir kuomi jis gydys savo pacientą. Planas pakeičia tik mokėjimo metodą. Vietoj to, kad pats pacientas mokėtų, jo sąskaitas apmokės planas. Tai nieko nauja, kadangi gydytojai dirba pagal privatišką medikalę skemą. Taipgi Saskačevanoje vyriausybė mokėjo per 15 metų ligoninių sąskaitas per ligoninių planą.

Medikalas planas net leidžia gydytojui įteikti sąskaitą pacientui, vietoj įteikimo tiesiai plano administracijai, kad nedavus gydytojui psichozės. Planas numato apmokėti 85 procentus mokesčio, nustatyto Gydytojų Kolegijos. Tai tiek pat, kiek moka ir privatiški planai, ku-

rie veikia dabar. Tačiau gydytojai grumoją streiku.

Šio plano opozicijos organizatoriai griebiai visų jiem prieinamų priemonių, kad apgavus ir įbaigus visuo- menę. Jie grumoją apleidimu provincijos, kaip kad kasyklų savininkai iškelimu kasyklų! Kad sudaryti didesnį efektą, jie uždarė kabinetus parduotuvių centruose. Liberalų mašina organizuoja peticijas ir delegacijas prieš planą.

Bet žmonės atsikerta jiems. Premjeras Lloyd ir jo vyriausybė tvirtai stovi ir ruošiasi pradėti vykdyti planą liepos 1 dieną. Saskačevanos Darbininkų Federacija skleidžia peticiją palaikymui plano. Unijos pareikalavo, kad Federacija imtųsi šių žygių.

Įvairios vietinės unijos kreipėsi į gydytojus, kad jie leistų išbandyti planą. Farmerių organizacijos kalba už planą. Neprigulmingos grupės organizuoja peticijas palaikymui plano.

Į Mėnulį

A. Volkovas

(Tarybų Sąjunga ir Jungtinės Valstijos ruošiasi siųsti žmogų į Mėnulį. Žemiau talpinamas A. Volkovo aprašymas kelionės į Mėnulį padės skaitytojams geriau įsivaizduoti, kaip tos kelionės bus vykdomos. — Red.)

—o—

Mokslininkai apskaičiavo, kad paleidus svedinį astuonių kilometrų per sekundę greičiu, jis jau ne kris, o ims sukis aplink Žemę, taps jos dirbtiniu palydovu. Tokiu greičiu ir buvo paleisti pirmieji tarybiniai Žemės palydovai. Toks greitis vadinamas pirmuoju kosminiu greičiu.

O jei paleistume raketą antruoju kosminiu greičiu, kuris yra 11.2 kilometro per sekundę, tai ji visai atitrūktų nuo Žemės, ją galima būtų nukreipti į Mėnulį, Marsą ar kitą kurią planetą.

Tokiu greičiu 1959 m. rugsėjo 12 d. buvo paleista iš Tarybų Sąjungos kosminė raketą į Mėnulį. Raketą pasiekė tikslą rugsėjo 14 d. val. 2 min. 24 sek. ir paliko Mėnulio paviršiuje metalines gaireles su tarybinu herbu ir užrašu: "TSRS, 1959 rugsėjis".

Pirmas kosminis skridimas iš mūsų planetos į kitą buvo pasaulinis istorinis įvykis, kuriuo stebėjosi visa žmonija.

O dabai įsivaizduokime, kad atėjo diena, kada žmonės išvyko pirmojon kelionę į Mėnulį, ir kad mes skrendame pirmuoju keleviniu tarplanetiniu laivu.

Kai raketinis laivas pasieks atmosferos ribą, jo lėkimas pagreitės, nes jam netrukdyd oro priešinimasis. Reikės tik pamažu didinti greitį. Prisimink, kad tramvajui staiga truktelėjus, keleviai stropiai bloškiami atgal.

Mūsų raketą valdoma iš Žemės radijo signalais.

Tarplanetinio laivo prietaisai klauso tų signalų, ir raketą, sklandžiai greitėdama, skrenda nustatytu keliu.

Vis greičiau ir greičiau skrieja raketą erdvėje. Žemė liko toli už mūsų. Raketą skrieja maždaug dvidešimt penkių tūkstančių kilometrų greičiu per valandą. Milžiniškas greitis! Ar jis nekenkia keleviams? Žmogus nejaučia greičio, koks jis nebūtų, jeigu tas greitis visą laiką vienodas. Kenksmingi tik staigūs trūkčiojimai arba netikėtas stabdymas.

Raketą skrieja erdve. Joje ramu, nes varikliai nustojo dirbti: reikia taupyti atominius degalus. Dabar laivas skrieja veik tolygiai, kaip skrietų įsibėgėjęs lygiu lyg veidrodis ledu pačiužininkas.

Pačiužininką stabdys oro priešinimasis; jo greitis mažės dėl pačiužų trinties į ledą, nors koks tas ledas būtų lygus.

O kas stabdo mūsų raketą beribėje erdvėje? Visuotinė trauka. Nors raketą ir toli nuskriejo nuo Žemės, bet iš jos traukos neišsivadavo; juk visuotinės traukos jėga tebeveikia, bet, kūrnamis tostant, vis tolydžio mažėja. Dabar Žemė traukia raketinį laivą daug kartų silpniau, kaip tuo momentu, kada ji veržėsi iš Žemės. Bet vis dėlto traukia, ir todėl raketą lėčiau skrenda.

Jeigu raketinis laivas nuskristų nuo Žemės ir Saulės taip toli, kad jį trauka nustojo veikusi, tai jis skrietų erdvėje šimtmečius ir tūkstantmečius, jei tik nepriartėtų prie kokio nors dangaus kūno, kuris jį pritrauktų.

Tačiau mūsų kelionė nebus ilga. Ji tetrus apie trisdešimt šešias valandas, įskaitant išvykimo iš Žemės laiką, kada raketos greitis palaipsniui didėja, ir atvykimo laiką, kada laivas ims pamažu lėtėti.

Vis labiau ir labiau lėtėja raketą, ir kažkokia jėga mus nesulaikomai stumia pirmyn. Mes čiuompame už storų diržų, pritvirtintų prie raketos sienų.

O Mėnulis jau nebešviečia — jis artėja prie mūsų kaip milžiniškas tamsos debesys. Dabar jis uždengia didesnę dangaus dalį.

Darosi baisoka: kaip pavyks pirmakart keleviniam laivui nusileisti ant Mėnulio?

Mėnulis artėja vis lėčiau. Štai jis jau po kojomis, ir, norint stebėti, reikia pereiti į centrinę laivo dalį ir žiūrėti pro iluminatorius, įrengtus kajutės grindyse.

Mes jaučiame, kad raketą krinta ant Mėnulio.

Sai jau mes vos kelių kilometrų aukštyje virš Mėnulio. Po mumis milžiniška tamsi lyguma, kai kur išvargota plyšių ir nusėta retomis kalvelėmis.

Iš garsiakalbio pasigirsta kapitono balsas:

"Draugai! Po mumis Audrų vandenynas. Į jį ir leiskimės. Pasiruoti! Stipriau laikytis už diržų!"

Audrų vandenynas!.. Vadinasi, mes nusileisime į vandenį? Nepanašu: apačioje sausa lyguma, ir niekur nematyti nei ežero, nei dargi upokšnio.

Vienas iš kelevių, žilas astronomijos profesorius, paaiškina:

"Kai astronomai nukreipė žiūrą į Mėnulį, jie pamatė, kad Mėnulis — tai ištisas pasaulis, kur yra kalnų virtinės, krateriai ir didžiuliai tamsūs plotai. Tie tamsūs plotai, Mėnulio lygumos, atrodė tuometiniams astronomams jūromis ir vandenynais. Ant Mėnulio žemėlapyje atsirado tokie pavadinimai: Audrų Vandenynas, Lietų Jūra, Giedros Jūra, Puvėsių Pelkė... Iš tikrųjų gi Mėnulyje visiškai nėra vandens, ir mes tuo netrukus patys įsitikinsime savo akimis".

Iš tiesų, mūsų raketą jau visai žemai virš Mėnulio.

Iš raketos korpuso išlenda atramų kojos: ant jų raketą privalo nusileisti, o galingos spyruoklės amortizatoriai sušvelnins atsitrenkimą. Smūgis!.. Jis atplėšia mus nuo diržų, ir visi lekiame kulvirsčiais... raketinis laivas sustojo.

"Draugai!" sklinda iš garsiakalbio iškilmingas kapitono balsas: "Sveikinu jus, pirmąją ekspediciją, laimingai atvykus į Mėnulį! Pasiruokit išlipti!"

Alžyro Revoliucionieriai Įsuėja Prancūziją

TUNIS, Tunisija. — Alžyro revoliucionierių laikinosios vyriausybės premjeras Ben Youssef Ben Khedda įspėjo Prancūziją, kad be atidėliojimų sutvarkytų fašistinius teroristus Alžyre. Jis reikalauja, kad būtų sudaryti iš musulmonų smogiamieji būriai prieš teroristus.

Tuo tarpu Alžyro musulmonus įspėjo nesileisti būti išprovokuotais teroristų. Jis sako, teroristai siekia sukelti karą Alžyre, kad būtų užkirstas kelias siekimui nepriklausomybės.

Tarybų Lietuvoje Mirus

Pilypui Pranckūnui

Reiškiame nuoširdžią užuojautą jo dukteriai E. Baltulienei, žentui Stasiui ir anūkiui Antanėliui; Birutei Dabrikienei ir jos šeimai; sūnui Sigitui Pranskūnui ir jo žmonai; Lietuvoje likusiai žmonai ir seserų dukterims Antaninai Taujanskaitel ir Onai Motuzienei ir jos šeimai.

V. Dudonienė ir šeima

Simcoe, Ont., Canada.

Montrealo žinios

Pagerbė Motinas

MONTREAL. — Kaip jau yra žinoma, yra paskirta viena diena į metus pagerbimui visų motinų, kur jos bebūtų, gyvos ar mirusios. Tą dieną prisimenama motina. Galima prirašyti kelias skiltis apie motinas, bet šiandien nesimsiu to, užteks prisiminti keletu žodžių.

Motina, kaip yra brangi, taip ir kilni, ir ji yra verta didelės pagarbos; kokia ji bebūtų, elgeta ar karalienė, jų širdys vienodos, trokštančios dėl savo kūdikio kuo geriausio. Pati nusiskriaus, o savo kūdikiui atiduos paskutinį kąsnelį. Nėra pasaulyje nuoširdesnio ir brangesnio draugo, kaip motina. Tik gaila, kad, jauni būdami, nesupranta ir nemoka įvertinti tą jos pasiaukojimą. Tik tada pradeda suprasti, kai pati

tampa motina. Tada jau prisimena, bet kartais būna jau per vėlu, ji jau guli baltajame kape ir jau tu nebegali atsilyginti jai.

Aš atmenu dvi skirtingas motinas Lietuvoje. Vieną neturtingą, kitą turtingą. Jų meilė savo kūdikiams buvo lygiai tokia pat, tik ekonominės galimybės skyrėsi. Vienos motinos kūdikis augo prabangoj, migdomas minkštuose pataluose, o kitos — vos sulaukęs 6 metų išėjo bandos ganyti pas ūkininkus, skarmalais apkartas, utelių ir šašų karalystė. Vargšė motina sekmadienio sulaukus bėga per laukus ieškodama savo kūdikio, vargšo piemenėlio. Suradusi, paduoda jam kokį geresnį kąsnelį, išsukuoja galvytę, kad apvalius nuo parazitų. Kaip jos

DOVANŲ SIUNTINIAI Į TARYBŲ SAJUNGĄ IR KITUS TARYBINIUS KRAŠTUS

Su malonumu pranešame, kad PAGERINOME MAISTO, TEKSTILĖS ir VAISTŲ bei kitų dalykų persiuntimą

Prašykite mūsų naujo kainoraščio ir informacijų pas

Montrealo Atstovą

Mr. Manfred Kory

Mūsų kainos žemiausios Kanadoje ir JAV.

JOS GALITE PILNAI pasitikėti Kanados didžiausia ir labiausiai prityrusia dovanų siuntinių persiuntimo firma

International Gift Parcel Service

1126 SHERBROOKE ST. W. — Tel.: VI. 4-4860
Montreal 2, P. Q., Canada

WINDSOR

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

Valome visokius drabužius, gardinas, blankietus, lovų uždangalus, karpetus, chesterfieldus ir bilė ką, kas tik yra Jūsų namuose.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniškiausių Dry Cleaning šapų Montreale. Turime naujai įrengtą moderniškiausių STORAGE. Greitas patarnavimas. 20 metų patyrimas garantuoja darbą.

Savininkai:

A. Keršys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus
1205 CHURCH AVE. PO. 8-6679
VERDUN, QUE.

Specialistai Drabužių Dažytojai

Jos. Petrera & Geo. Marks

199 A CHEMIN CHAMBLY RD.
LONGUEUIL, QUE.

Montreale ir apylinkėse paimame ir pristatome į namus. Darbą garantuojame savo 30 metų patyrimu.

Telefonas OR. 4-7578

širdis skaudėjo, kai ji matė savo kūdikį apleistą, purviną. Bet ji buvo bejėgė jo būvį pagerinti.

Dėja, dabartinė Lietuvoj nebėra vargšų piemenėlių, nebeskauda motinoms širdies žiūrint į savo kūdikius.

Dabar, kaip anksčiau minėjau, praėjusį šeštadienį buvom susirinkusios į tarptautinį susirinkimą pagerbimui motinų. Skaniai pavakarieniavusios, pasiklausiusios kalbėtojų, vienos francūziškai, kitos angliškai, dienos klausimais, nutarėm pasisųti telegramas JAV prezidentui ir Jungtinių Tautų sekretoriui U Thantui, kurios telpa žemiau.

Pripuolamai prisėda jaunas studentas, kuris papasakojo, kad tik ką sugrįžęs iš demonstracijos prie JAV ambasados. Dalyvavę 150 asmenų su plakatais, protestuojant prieš atominis bandymus.

Seka telegramos:

Mr. J. F. Kennedy, JAV prezidentui, White House, Washington, D. C.:

"Brangus pone prezidente Kannedy: Šis susirinkimas, susirinkęs pagerbimui Motinų dienos, prašo jus sulaikyti visus nuklinius bandymus, tokiu būdu pagerbiant savo paties motina".

Ponui U Thant, veikiančiam Jungtinių Tautų sekretoriui, New York, USA:

"Brangus pone U Thant: Mes susirinkusios čia pagerbti Motinų dieną, išreiškiamo pilniausią pritarimą jūsų pozicijai dėl sulaikymo visų nuklinių bandymų, ir linkime jums pasisekimo jūsų pastangose".

Po telegramomis pasirašė Kanados Moterų Lyga.
Montrealietė

Trumpai Apie Viską

Tai gegužis jau įpusėjo. Netrukus bus ir birželis. Prasidės išvažiavimų ir piknikų sezonas. Tiesa, masiniai lietuviški susibūrimai šviežiame ore liko tik prisiminimai. Pasikeitė laikai, pasikeitė ir žmonės. Pasenėjo, o kitų jau visai nėra gyvų tarpe. Bet užduotis ne tik nesumažėjo, o dar padidėjo, ir

Gera Proga

Gyventi farmoje. Gali laikyti vieną ar dvi karves. Žemė veltui tik dėl to, kad jėkas gyvena farmoje, tai takasai mažesni.

Prašome kreiptis dėl daugiau informacijų:

T. Subacius
8424 Blvd. Gouin,
Rivier Des Prairies, P. Que.
Tel. MO. 5-4117 arba RA. 2-7081.

JAV Buvo Priešingos Kubos Nepriklausomybei

Kubą surado Kolumbus 1492 m. spalio 28 d. ir pavadino ją Juana. Vėliau Kubai buvo suteiktas indėniškas vardas.

Ispanijos militarinės jėgos tuoju Kuboje įsitvirtino ir laikė kubiečius visą laiką didžiausiam pavergime. Vergovė buvo įvesta ir išlaikyta iki 1886 m. Kubiečiai neturėjo jokių politinių ir ekonominių teisių. Ispanijos karaliaus atsistatęs gubernato-

likusieji turime ant savo pečių atsakomybę atlikti jas.

Kaip visiems yra žinoma, išlaikymas mūsų pažangios spaudos yra viena iš didžiausių mūsų užduočių. Ir mes montrealiečiai per praėjusius kelius metus suradome būdus paremti savo laikraštį, neatsilikome nuo kitų kolonijų vasarinėje kampanijoje. Tad, brangūs draugai ir draugės, turėkime tą mintyje ir prie pirmos progas patys paremkime ir kitus paraginkime tai padaryti.

—o—

Gegužės 9 dieną MLSDP Draugijos susirinkime sustojimu pagerbta mirusi narė M. Macevičienė. Reiškia, dar vieno nario netekome.

Kadangi susirinkimas įvyko viduryje savaitės, tai narių atsilankė nedaugiausia. Tai nelabai geras reiškinys. Neturėtų taip būti.

—o—

P. Petrauskas išvyko į Viktorijos ligoninę, kad ištyrus nesveikatos priežastį. Linkiu draugui greitai pasveikti.

—o—

Gegužės 7 dieną čia buvo sutiktas premjeras Diefenbakeris. Kanados patriotai padarė jam surpizą — sustoję užgiedojo O Canada ir iškelė Kanados vėliavos projektą, kurį siūloma priimti kaip oficialę vėliavą.

Kiek tenka matyti, tai panašiai jis sutinkamas ir kitur.

—o—

Gegužės 5 dieną Montreale buvo 5 valandų demonstracija prie Amerikos konsulato. Dalis demonstrantų buvo susėdę ant konsulato laiptų, bet policija juos nuėmė į šaligatvius.

Demonstrantai protestavo prieš nuklinius bandymus.

—o—

Nuo birželio pirmos dienos Montreale bus panaikintas mokestis už pervažiavimą Cartier ir Viktorijos tiltų.

—o—

Gegužės 21 ir 24 dienomis montrealiečiai turėsime progą pamatyti ukrainiečių šokikus. Jie šoks Forume. Įsigykite bilietus iš kalno.

B. K.

rius turėjo pilnas diktatoriaus teises.

Tačiau kubiečiai visuomet kovojo už savo krašto nepriklausomybę. Kai 13 kolonijų išsikovojo nepriklausomybę ir kai Lotynų Amerikos kolonijos viena po kitos išsikovojo nepriklausomybę, tai ir Kubos gyventojai ramiai nebegalėjo gyventi po Ispanijos jungu. 1868 m. kubiečiai sukilo ir kariavo dešimtį metų. 1878 m. revoliucinis judėjimas tačiau buvo sutriuškintas. Ispanams tuo metu padėjo sutriuškinti revoliucinį karą Jungtinių Valsijų pinigūčiai. 1895-97 m. ir vėl įsisiūbavo sukilimas. Tais metais kubiečiai išlaisvino pusę Kubos salos, bet išvaryti ispanų vis tik nepajėgė. Ir tuo metu ispanams padėjo amerikiečiai bankininkai.

Kilus Ispanijos - Amerikos karui 1898 m., kad patraukti savo pusėn, amerikiečiai pažadėjo pripažinti Kubai nepriklausomybę. Tačiau, karą laimėję, amerikiečiai Kubos nepriklausomybės pripažinimą delsė. Jie pirmiausia pradėjo grobti Kubos žemes ir ekonominius bei politinius tvirtintus. Tik 1902 m. amerikiečių karinės jėgos buvo iš Kubos ištrauktos ir Kubos pirmo prezidento Tomaso Estrada Palma sudaryta valdžia buvo pripažinta. Bet Kuba vis tik pasiliko po Jungtinių Valstijų protekcija net iki 1934 m.

Pilnos ekonominės ir politinės nepriklausomybės Kuba negalėjo turėti visą laiką, iki Kastro vadovaujamos revoliucijos laimėjimo. Kaip dr. Philip S. Forner savo knygoje "Kubos istorija ir jos santykiai su Jungtinėmis Valstijomis" rašo, Jungtinės Valstijos buvo visą laiką priešingos pilnai Kubos nepriklausomybei. Amerikos valdžios visada palaikė amerikiečių investorių interesus, ypač United Fruit Co., kuri supirko didžiausius žemės plotus mokėdama tik po vieną centą už akrą. Mūsų valdžia visą laiką rėmė ir penėjo Kubos diktatorių, tokius kaip Batista, kurie buvo ištikimi JAV tarnai.

1959 metų pradžioje kubiečiai galutinai išlaisvino iš Amerikos monopolistų nepriklausomybės.

J. Grigiškis

LISABONAS. — Miesto centre girdėjosi šautuvų ir kulkosvaizdžių šūviti, nes diktatoriaus Salazaro policija ir 3,000 karių puolė laidotuvių eiseną, kada buvo laidojamas Gegužės Pirmosios auka.

Visoje Portugalijoje jaučiamas didelis neramumas.

Tarybų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Deputatai, Atstovaujantieji Lietuvių Tautai, Išrinkti Šiais Mėtais

A. Linkevičienė, Kaišiadorų ligoninės vyr. gydytoja.

Česlovas Levickas, Klaipėdos uosto vyresnysis krantininkas.

Juozas Maniušis, Lietuvos KP CK sekretorius.

Juozas Matulis, Lietuvos TSR Mokslų akademijos prezidentas.

Josifas Legavecas, Šalčininkų rajono Jašiūnų tarybinio ūkio kiaulių augintojas.

Eduardas Mieželaitis, Lietuvos Rašytojų sąjungos valdybos pirmininkas, poetas.

M. Navajauskas, Kretingo rajono "Jaunosios Gvardijos" kolūkio pirmininkas.

A. Poškaitytė, Šeduvos rajono "Draugo" kolūkio kiaulių fermų vedėja.

Borisas Popovas, Lietuvos KP CK sekretorius.

Algis Paštukas, Elektrinio suvirinimo mokslinio tyrimo instituto Vilniaus filialo direktorius.

D. Polikarpovas, TSKP CK kultūros skyriaus vedėjas.

J. Paleckis, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas.

A. Sabickaitė, Kėdainių rajono "Dotnuvėlės" kolūkio agronomė.

A. Randakevičius, Valstybės saugumo komiteto pirmininkas.

Algirdas Zukauskas, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos mokslinio tyrimo darbų koordinavimo komiteto pirmininkas.

Motiejus Sumauskas, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkas.

A. Zotovas, Valstybinio plano komiteto prie TSRS Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojas.

Antanas Snieckus, Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto pirmasis sekretorius.

S. Juzėno Dovana

Daugiau kaip 3,000 eksponatų yra Šeduvos kraštotyros muziejuje, kuriam vadovauja kraštotyryninkas entuziastas Vytautas Šenauskas.

Muziejaus ekspozicija neseniai pasipildė keletu naujų eksponatų. Juos muziejui padovanojo S. Nėries vardo kolūkio narys Silvestras Juzėnas. Šešiasdešimtmetis kolūkietis iš Naurašilių kaimo yra buvęs vienas iš rašytojos G. Petkevičaitės-Bitės kursų lankytojų. Šiuos kursus ji rengdavusi neturtinigiems, bet gabiems mokslui vaikams savo sadyboje Puziniškėse. S. Juzėnas muziejui padovanojo keletą rašytojos laiškų, nuotraukų iš G. Petkevičaitės - Bitės gyvenimo, knygų su jos autografais.

Prieš porą mėnesių Kauno Politechnikos instituto studentų konstravimo - projektavimo biuras pradėjo ruošti Ukmergės rajono Leonpolio tarybinio ūkio Strazdiškių skyriaus elektrifikavimo projektą. Projektas jau užbaigtas.

PR. TREINYS

Diversija

Apsakymas

Jei kas mane paklaustų: ką tu labiausiai myli? — atsakyčiau: — dukrelę. Tai, žinoma, nieko ypatingo: visi myli savo vaikus ir iš to nedaro jokių istorijų. Man tikriausiai irgi nebūtų atėję į galvą afišuoti savo intymius jausmus, jei ne vienas įvykis šią vasarą, praleistą pas senelę tolimame kolkūkyje, buvusio bažnytkaimio centre, prie nedidelio ežero. Ak, ir dabar mano ausyse tebešnara paslaptingi švendrynai, pripildydami širdį nuostabių jausmų, suprantamų tik meškeriotojui. Beje, tokių supratingų dykinėtojų šiame miestelyje tebuvo du: aš — atostogaujantis aktorius — ir vietinis klebonas, "dirbas" čia be atostogų jau kelinti metai. Kiekvieną rytą, saulei netekėjus, mudu susitikdavome tylioje ežero užuolankoje, teisingiau — aš ji raudavau dangiškai melsvoje valtyje, įbedusį žvilgsnį į plūdę, tarsi į mažytį laivelį jūros platybėse, kurį vėliau ar anksčiau prarys juoda gelmė. Išvydęs mano valtį, klebonas aukštai kėlė savo juodą skrybėlę ir be garso lenkėsi man, suteikdamas savo sveikatingam veidui palaimintą šypseną. Ji nenuslinkdavo tol, kol bažnyčios varpas bambtelėdavo "Angelas dievo". Po to jis darėsi niūresnis ir vis dažniau žvilgčiojo į kišeninį laikrodį.

Prieš pat skambinimą rytinoms maldoms, klebonas atsidusdavo, sukosi į mane ir vėl kėlė savo juodą skrybėlę. Dabar jo veide skaitydavau: "Ką gi, malonumai malonumais, o darbas — darbu, kolega". "Kad tu paspringtum dievo kūnu", — palinkėdavau mintyse apkūnijam kolegai, kuriam, reikia pripažinti, velniškai sekėsi gaudyti aukšles. Jos lindo prie dangiškos valtys lyg davatkos prie stebuklingojo altoriaus.

Po mišių, pasikalbėjęs su aukščiausiuoju ir sočiai užkandęs, dangiškasis atašė vėl grįždavo ir stenėdamas nuleisdavo į vandenį inkarą — juodo špižiaus kryžių, kurį dar ne taip seniai audros metu griuvęs medis numušė nuo baudžiavinių ponų kapų paminklo. Aš sukau galvą, niekaip negalėdamas suprasti, ar šitas juodas kryžius yra paslaptingas jaukas kvailoms aukšlelėms vilioti, ar tiesiog svari garantija, užtikrinanti dieviškojo vietininko nuolatinį ryšį su nuodėmingąja motinėle žeme,

kad kartais už dorą gyvenimą jis nebūtų atšauktas į dangų, gyvas su kūnu ir siela, su meškere ir valtele ir su aukšlių kraitele. . .

Šitaip įsitvirtinęs, klebonas man mesdavo tylų išsūkį: "Na, kolega, su aukščiausiojo padėjimu!" — ir po to minkštu moterišku judesiu užmesdavo meškere — paskėsdavo apmąstymų ekstazėje, iš kurios jį pažadindavo tik aukšlė arba šeimninkė — jauna, putni, rausvai poliruotais žandais bobelė. Ypatingais atvejais ji atcidavo į paežerę pasikonsultuoti su savo globotiniu asmeniniais, šeimyniniais bei visuomeniniais parapijos klausimais. Bet, kadangi jie kalbėjosi tik gestais, netrikdydami šventojo žvejų "silentium", man liko gilia paslaptimi pažodinis jų bendravimo turinys. Labai retai po jų pasikalbėjimų klebonas pakeldavo inkarą. Dažniausiai jo žemiškoji globėja grįždavo namo, beviltiškai pliaukštelėjusi rankomis per savo vylingus klubus. Tai, beje, ir buvo vienintelis gestas, nereikalaujantis komentarų.

Nors mudu su "dangiškuoju" priklausėm tai pačiai tarybinių medžiotojų ir žvejų draugijai, tačiau širdyse neįjautėm nė mažiausio draugiškumo jausmo vienas kitam. Šioje ankštoje ežero sąsmaukoje, kur mūsų valtys kone badėsi nosimis, vyravo įtempta šaltojo karo tyla. Kas ką išgyvens? . . . Tiesa, jis pirmas atrado šią žavingai žuvingą vietą. . . Bet aš gi sveičias, po velnių. . . Kur etika, lietuviškas svetingumas! Pagaliau jis turėjo suprasti, kad man tiesiog nepatogu taip artimai petys į petį kartoti tuos pačius veiksmus ir pergyventi panašius jausmus su tamsiausia miestelio persona, kuri atstovavo viduramžiams. Tai galėjo sukelti bereikalingus komentarus bei nuostabą ne tik smalsioje miestelio visuomenėje, bet ir kvailių aukšlių tarpe. Tarp kitko aš greit įsitikinau, kad jos, ligi šiol įprantintos prie vienos valtys šešėlio, pavertė tai savo refleksu ir visiškai nekibo, pasirodžius antrosios šešėliui. Dėl šios priežasties mudu dažnai siuntėme kits kitam tokius linkėjimus, nuo kurių mūsų valtys turėjo apvirsti aukštyn pilvais. Visa laimė, kad ir jis, ir aš buvom susitvirtinęs, galį susikalbėti be žodžių ir be gestų. . . Buvo ir

kitų priežasčių, suteikusių mūsų akims ypatingo žvilgsnio. . . Kas be ko. . . Klebonas tikriausiai kas sekmadienio vakarą turėjo progos klausytis mano balso per radiją. Prieš išvažiuodamas atostogauti, aš prašiau keletą antireliginių valandėlių, kuriose gan sėkmingai nudavinėjau dabartinio kaimo kleboną. Nors man neteko nė karto išgirsti šio miestelio garnytoto balso, tačiau mano senelė, didžiai susikrėtusi, tvirtino, kad mudviejų balsai kaip dviejų brolių. . . Ir jeigu ji nežinotų, jog "šiais laikais kunigėliai neprisileidžiamai skelbti dievo žodžio per radijas", tai kiekvieną kartą klystų, nesuvokdama, "katras iš mūsų paleistuvis, katras — palaimintas". . .

Ak, ta mano senelė. Dėl jos, atvirai kalbant, mano ir klebono santykiai įgavo naują kryptį. . . Antrąjį mano atostogų sekmadienį ji sugrįžo iš bažnyčios užtinusiomis nuo verksmo akimis. Kaip aš besistengiau išklausti, kas ją taip baisiai sujaudino, senelė liko nesukalbama:

— Ak, vaikel, suprasi tų senų žmonių. . . Anys ir verkia, ir šlapinasi be rimtos priežasties.

Ji stengėsi savo slaptą liūdesį paversti juokais ir todėl čia pat pagavo ant rankų mano dukrelę:

— Eglute, vaikel, — kalbėjo ji, bučiuodama jos aukštinus plaukus, — tavo senučitė visai suvaikėjo.

Senelę slėgusią paslaptį greit atgodojau. Pastaruoju metu ji kiekvieną pokalbį ėmė užbaiginti vienu ir tuo pačiu atodūsiu:

— Ai, dievuliau, viskas būt gerai, kad tik nelaimė neužgriūtų. . .

Aš įsikalbėjau su savo kaimynų — paštininku Joniu, kurio senelė draugavo su manąja, bet buvo žymiai plepėsnė. . . Pasirodo — tą sekmadienį per pamokslą klebonas aiškines klausytojams, kas laukia jų paskutinę teismo dieną, kuri artėjanti nematytos ugnies pavidalu, ti kiutiems nešdama amžiną gyvenimą, o atskalūnams ir bedieviams — amžiną prapultį. . . Aš supratau — senelė verkė dėl mudviejų su dukrele pasmerktų sielų: vienos — atšalusios, kitos — nekrikštytos. Man prisiminė, kaip ji prieš penkerius metus patarinėjo, kokių vardu reikia krikštyti naujagimę, ir, nesulaukusi mano atsakymo, liūdnai lingavo galvą. . .

Nebūtina turėti orakulo smegenis, kad suvoktum, jog klebonui šiuo atveju ne bobelių ašaros rūpėjo. . . Tas pats Jonis patvirtino mano spėjimą. Per porą dienų po šio pamokslu visos davatkėlės, jų tarpe ir mano senelė, atsiėmė indėlius iš tau-pomosios kašos. Kadangi tai buvo tarnybinė paslaptis, Jonis negalėjo imtis jokių oficialių priemonių. Jis tik prispyrė savo senelę. . . Po ilgų priesaikų jam vis dėlto pasisekė ši tą išgauti. . . Pasirodo, šventojo atašė agentūra putniosios šeimninkės asmenyje buvo išguldžiusi davatkėlėms pamokslų prasmę maždaug šitaip: (pagal įtūziosio Jonio interpretaciją) — artėjančios visuotinės mirties akivaizdoje prarado bet kokią prasmę pinigų taupymas bolševikų įstaigose. Reikia visas savo santaupas patikėti klebonui, kuris turės tučiuojas iš Romos išpirkti pomirtinių atleidimų limitą savo parapijai. Beje, kas nori, gali aukoti ir už savo gimines. . . Vėliau, esą, bus per vėlu atmelsti visų nuodėmes, ir todėl daugybė padorių žmonių, per tokį tumultą negavę vietos danguje, turės ilgus metus atskirti nuo artimųjų kankintis skaistykloje. . .

Mudu su Joniu tuoj pat per vietinį radijo mazgą suorganizavome antireliginę agentūrą, kurios linksmojoje dalyje aš satyrine forma komentavau klebono pamokslą. Miestelis užė.

Matyt, šios radijo priemonės paveikta, mano senelė kas vakarą šnarino pinigus, čepsėjo lūpomis ir sunkiai dūsavo: vis dėlto tai buvo jos nejudomas fondas, kurį po trupinėlių ilgus metus kaupė savo pakasynoms. . . Aš viską jutau, viską supratau. . . Bet negi pradėsi, žmogau, skaityti moralus aštuoniasdešimtmetei senutei. . . O mano dukrelė pasirodė visai kitokio būdo. Užmačiusi senelės lobį, ji užsigėdė naujos lėšs. Senelė tylėjo. Bet mano dukrelė — nebūtų ji mano — užsispyrusi kaip ožka. . . Ji puolė raudoti balsu, pritardama atitinkamo ritmo kojų trepsėjimu. Kas man beliko daryti? Aš nusijuosiau diržą ir tariau:

— Ša! Krikštysiu!

Ir drykstelėjau. . . Pirmą kart gyvenime. Ir būčiau dar pridėjęs, jei ne senelė. Puolusi prie manęs, ji atėmė Eglutę ir nešte nusinešė pas save. . . Tą pačią dieną mano žavioji dukrelė jau žaidė su naująja verkiančia lėle, kurią nuolat draudė:

— Ša! Krikštysiu!

Vietinio kooperatyvo vedėjas, pajutęs lėlių paklausą, ėmė vežti iš rajono bazės tylias ir verkiančias, linksmas ir gaudžias. O kas nuostabiau — mano senelė pirkto jas vieną po kitos ir, man rodėsi, ėmė atgauti įprastą nuotaiką. Aš džiūgavau. Mano auksaplaukė pagonė, pati nežinodama, stoji į vieną frontą su manimi prieš juodąjį traną. Ji pavergė senelę su kūnu, siela ir pinigais.

Senelė tapo paklusni visų jos įgeidžių vykdytoja. Jos kar-tu gulė, kartu kėlė, kuždėjosi savo paslaptis, savo džiaugsmus ir bėdas. . .

Tiesa, vakarais, kol man dukrelė sumigdydavo lėlių fermą ir pati užmigdavo — aš nieko negalėjau dirbti ir net ilsėtis. Nors gyvenau atskirama kambarėlyje, bet lentinės sienos neapsaugojo nuo šių "linksmybių". . . Tačiau visa tai dar buvo galima pakęsti. Ir aš kenčiau su malonumu. . . Bet trečio sekmadienio vakarą, po to, kai senelė vėl grįžo iš bažnyčios apsišaudėjusi, mano ausį pasiekė paslaptingas šnabždesys. Neištvėręs prigilūdam prie sienos plyšio ir išgirdau:

— Gulu patalan, kaip ir graban. Atsiduodu ponui dievui su dūšia ir su kūnu. Amen. — senelė kalbėjo, dukrelė kartojo.

— Po velnių! — tariau garsiai. Abi maldinikės nutilo. Aš įėjau į senelės kambarį ir, grėsmingai tylėdamas, išsinešiau pas save Eglutę kartu su jos lovele ir dešimčia lėlių.

— Tėtukai, aš noriu į dangų! — pravirko Eglutė.

— Na, — tariau, graibydamasis diržo. — Aš tau parodysiu dangų! . . .

— Gerai, tėtuk. . . — nuramino mane dukrelė. — tada tu man prižadėk nupirkti tokius sparnus, kaip angelukų. . .

— Nupirksiu Vilniuje, — prižadėjau. — daug geresnių už angelų.

Nuo šio vakaro mano atostogos pasipildė naujais "malonumais". Aš tapau savo dukrelės ir jos dešimties lėlių aukle. Mes virkdėm jas ir migdėm. . . Be to, prieš miegą aš turėjau duoti tikslus atsakymus į gausybę smalsiosios dukrelės klausimų, kurie tam tikra prasme lietė visatą, materiją bei amžinybę. . .

Pamažu aš apsipratau, ir šios pareigos man tapo savotišku malonumu be jokių kabučių. Nesiskundė ir dukrelė. Tik senelė nieko negalėjo padaryti su savim. Aš gir-dėjau, kaip ji dūsauja naktimis, o rytais, man išeinant meškerioti, ji slėpė užraudusias akis. Jaučiausi tarsi vagnis, apvagiąs paskutinius jos džiaugsmus. Bėt ką gi aš turėjau daryti? Visas mano pyktis nukrypo į kleboną, tą senelės skriaudiką. "Ak tu, — spausdamas meškerykoti, siunčiau kaskart jam vidinį monolą, — lyg krabas prisitvirtinęs prie žemės juodo kryžiaus inkaru, tu tik ir sugebi mulkinti kvailas aukšles bei nusenusias bobeles. . . Ir tavo egzistencija, kaip to krabo. . . Misti iš mirties ir dėl to mesti jos šešėlių toms, kurios plauko apie tavo valtį iš įpročio, senatvės ar kvailumo. . . Už aukšles aš

galiau tau atleisti, bet už savo senelę — niekadosi!"

Dažnai mano akys pamiršdavo plūdę ir įsisiurbdavo į sveikata trykštantį klebono sprandą, jo putnią baltą ranką. Prisimindavau senelės geraširdį išsekusį veidą ir sugrubusius pirštus, neatplaukamus nuo tų laikų, kai ji ravedavo klebono palivaruko daržus. . . Tokio pačio klebono — baltarankio putnaus krabo.

— Ak, kad tu išpamptum, — atsidusdavau.

Įtampa augo. Mums tiesiog trūko oro tylioje ežero užuolankoje. Bet mes nesitraukėme. Klebonas vis maloniau šypsojosi, sutikdamas mane, ir vis aukščiau kėlė savo juodą skrybėlę atsisveikindamas — jam irgi nebuvo lengva valdytis. . . Jo drumzlinos lydekos akyse išskaitydavau tokį tulžingą prakeikimą, kurio pakaktų suviduriuoti visoms šio ežero aukšlėms. . . Tai savotiškai mane džiugino, bet kartu kėlė ir keistą nerimą. . . Mūsų pasirinktasis tylus sambūvis kvepėjo grėsme. Naktimis sapnavau druckį kleboną. Jis bandė po mano kaklu parišti juodą inkarą. Aš šaukiau, gyniausi, kol pabusdavau, visas suprakaitavęs. Nuėjęs prie ežero, tikrinau valtės dugną. . . Reakcija gero, man nelinkėjo. Aš tikėjau savo meškeriotojūška nuojauta. Ji manęs niekad neapvylė. . . Neapvylė ir šį kartą.

Tą naktį ypatingai blogai miegojau. Lyg prieš nelaimę dukrelė nė karto nepabudo ir nešaukė: "Tėtukai!" Ryta, man išeinant prie ežero, nepasirodė senelė su sumuštinu ir dviem pomidorais, nors juos rađau suvyniotus ant stalo. . . "Galutinai supyko, — pagalvojau, — O gal ji sublogavo?" — smilgterėjo širdyje. Pravėriau duris. Senelė miegojo ar apsimetė mieganti.

— Aš išeinu, — tariu. — Eglutė visą naktį nepabudo!

Senelė pakilo, bet nieko neatsakė, Aš taip ir išėjau prie ežero su slogučiu. Gal dėl to rytą visai nekibo aukšlės. Aš įsitikinau, kad meškeriototo bloga nuotaika užsikrečia net pati kvailiausia žuvis, kuri šiaip labai dažnai tveria, gryną kabluką. Mano konkurentas traukė laimikį po laimikio. Jo akys taip ir svaidė pašaipias kibirkštis. Nors aš stengiausi jų nepastebėti, jos lyg įkaitintos adatos smaištė mano vargšę nugarą. Man beliko viena išeitis — laikyti meškere abiem rankom, kad ji ne taip virpėtų. . .

Tą rytą įvyko dar vienas dalykas privertęs mane krūp telėti. Nuplaukdamas atnaušinti dangui, mano konkurentas pirmą kartą per visą vasarą kranktelėjo man —

"iki", tuo pažeisdamas šventąjį žvejų "silentium" ir pažeisdamas dieviškąjį "sudie" grynai pagonišku žodžiu, už kurį dar mano atsiminime vietinis klebonas grąšė pragaru. . . Bet ne tai svarbiausia. . . Dėl to mano kūnas krūp telėjo. . . Aš išgirdau savo paties balsą. Lygiai toks pat žodis, tik mano lūpų ištartas, skambėjo neseniai iš radijo vaidinimo. Aš — klebonas pasakiau jį kolūkio pirminikui, stengdamasis numinti jo kojos mažąjį pirštą. . .

— Iki! — pakartojo klebonas, nesulaukęs mano balso. Jis neslėpė savo pašaipos ir dar kažko. Tarsi nenugirdęs, aš nusispioviau į gelą ežero vandenį ir, apsigaubęs mažuoju dėmesio ratu, ėmiau stebėti, kaip smulkių žuvyčių būrys godžiai dalijosi mano putojantį pyktį. . .

Kai baigėsi rytinės mišios, man vėl pradėjo gesti nuotaika. Greit turėjo sugrįžti klebonas. Mano galva taip ir sukosi bažnyčios linkui. Iš lankos ji buvo matyti, kaip ant delno. . . Ir geležiniai šventoriaus vartai, ir į pakalnę bevingiuoją laipteliai, kuriais paprastai nusileisdavo šventasis žvejas. Bet jis kaip tyčia dėsė. Jau paskutinės bobelės išsmagėjo pro vartus, ir man gerokai įskaudo sprandas besizvalgant, kai pastebėjau keliu besukančią senelę su Eglute. Pastarosios rankose kadaravo auksaplaukė lėlė, užvakar pirқта. . . Kur jos taip anksti išsirengė? Abi mano mylimosios pasuko į bažnyčios laiptus. Į mano dešinį skruostą įsimetė norvingas traukulyš. Man staiga ėmė aiškėti, kodėl taip drastiškai elgėsi su manim "dieviškasis" ir kodėl senelė nežiūrėjo šjryt į akis. . . Aš tik dabar supratau, kodėl jos pinigai dar ne klebono kišenėje: visuotinės mirties atveju senelė nenorėjo eiti į dangų viena be Eglutės, nes jokie atlaidai negali nekrikšto "išganyti". . .

Užguliau irklus ir po kelių minučių jau bėgau laiptais į šventoriaus vartus. Mane dusino bejėgis pyktis. Juodasis kolega norėjo apjuokti ir nuplėšti bedievio artisto šlovę viso miestelio akyse. . .

Prie altoriaus vyko paskutinis pasiruošimas švento sakramento ceremonijai. Aš galėjau sušukti, bet mane sulaukė aktorius smalsumas ir saldus kerštingas noras — įsikšti pačiu kritiškiausiu momentu. . . Kol kas dar nebuvo skubaus reikalo. Mano dukrelė gynėsi pati. Ją, matyt, veikė neįprastos aplinkybės: šeimninė, zakrasti-jonas ir klebono akinančiai balta kamža. . . Eglutė slėpėsi už senelės sijono ir atkakliai kartojo:

— Nenoriu, neisiu. . .

Aš prigludau prie pirmos kolonos.

— Šviesele mano, nebijok. Tau dėdė tik gero trokšta, — įtikinėjo senelė, — tyru vandenėliu galvelę pašlaks-tys, šventu aliejumi lūpeles suteps, ir po viso krikšto. . .

— Su angelėliais sparneliais plasnosi, — verksmingu balsu pritarė šeimninė.

— In nomina patri. . . na, duokit arčiau man tą užsispyrėlį artistę, — tarė klebonas.

— Senelė! — suriko Eglutė.

Aš išgirdau, kaip subambėjo klebonas. Laukti nebuvo kada. Aš išėjau į bažnyčios vidurį ir kostelėjau.

— Tėtukai! — džiaugsmingai sukliko Eglutė, bėgdama pas mane. Aš ištiesiau rankas, ir ji kaip paukštė nutūpė ant mano pečių. . . Krikštytojai dar vis neatgavo amo. Keršto valanda išmušė.

— Iki! — tariu garsiai.

— I-ki-ki-ki! — nusikvatojo aidas bažnyčios skliautuose. Mano širdis prisipildė pergalingo džiaugsmo.

— Tėtukai, greičiau, — ragino mane dukrelė.

— Iki! — pakartojo žemesniu registru ir žengiau pro duris, palikęs už savęs dešimtis mefistofeliškų:

— "I-ki-ki-ki. . ."

— Mes lėtai leidomės laiptais žemyn. Po kojom tviskėjo ežeras. Oras buvo prisotintas saulės ir gaivaus vandens kvapo.

— Tėtukai? — paklausė dukrelė.

— Ką, mažoji?

— Kodėl tu mane krikštijai diržu, o tas kvailas dėdė norėjo — vandeniu?

Aš kramčiau lūpas ir, pristigęs išmonės, pabandžiau nukreipti kalbą į šalį:

— Ne toks jis kvailas, tas dėdė. . . Ne toks, dukrele.

— Argi tu nepastebėjai. . .

Ant rūbų užsitemps naktinius marškinius — ir ne kvailas? . . .

— Jei taip — jis iš tikrųjų kvailas, — atsakiau.

— O bobutė?

— Bobutė kaip bobutė, — aš vėl įklimpau, — o tu nepasakei tam dėdei, kad jis kvailas?

— Ne. Aš labai išsigandau ir būčiau įkandus pirštą. . .

"Taip ir reiktų krabui juodam", — pagalvojau, bet nediršau išsizioti.

— Tėtukai, grįžkim atgal. Pasakysim. Aš su tavim nieko nebijau.

— Tiek to, dukrele, — atsakiau, — nereikia niekad prasidėti su kvailais. . . Eime, geriau aš tave po ežerą pairstysiu. . .

— Tėtukai. . . — po ilgos pauzės pašaukė Eglutė.

— Ką, dukrele?

— O tu manęs daugiau

Laiškas iš Lietuvos

Hamiltonietis Ch. Pampalas gavo laišką iš Tarybų Lietuvos nuo savo brolio Antano, kurio ištraukas talpinau žemiau. — Red.

— O —
Kaziuk, aš tau rašiau dėl tos skarelės. Tai tu neimk į galvą. Aš tau rašiau tik dėl to, kad tu nemėtytum savo rublių ant nieko. O bobos, žinai, jei pamato, kada kita su naujesne skara, na, ir ji užsimano naujesnės. Juk pas mus yra gana didelis pasirinkimas visokių skarūčių ir medžiagų dėl kostiumų. Aš manau, kad pas jus nebus daugiau, nes čia yra pilnos krautvės, ypač iš apsiirengimo ar apsiavimo.

Ir kas tenai jums toki durniai įkala į galvą, kad pas mus ant malkų guli? Ir bisi vaikšto? Pas mus dabar nepamatysi kaime su klumpėmis apsiavusį. Kiekvienas su čebatais, o vasarą su batileis ar basanoškėmis. Jūs

niekad nekrikštysite?
— Ne, dukrele.
— Ir niekam neduos.
— Neduosiu, dukrele.
— Eime.

Šauni, velniškai šauni ta mano dukrelė.

— O —
Sekantį rytą tylioje ežero užuolankoje aš meškeriojau vienas. Ir ne tik sekantį.

gal būt nesuprasit, kas tos basanoškos. Tai toki iš dirželių bateliai, kad kojos neprakaituotų.

Pasisteng su sūnum parvažiuoti į svečius, tai patys pamatysite, kaip Lietuvoje gyvename ir nereikės jums tų pliuškių klausyti. . .

Aš jums įdedu nuotrauką, pamatysi, koki tvartai pastatyti mūsų vienos brigados dėl karvių, kur stovi 100 karvių. O tokių turi tris. Kitos karvidės, kurių nuotrauką tau atsiunčiu, pastatytos už sodo, prie rūšių, kur bulves pildavome. . .

Tai tokios naujienos.

Beje, Ragucko Klemenso sūnus mokinas ant daktaro. Pas mus už mokslą nereikia mokėti. Ir už ligoninę ar gydymo nereikia jokio mokesčio mokėti. Kad tie jūsų kaimynai skrebiai nelystų, tai pas mus būtų auksinis gyvenimas.

Tos bereikalingos pinigų išlaidos ginklams daug trukdo.

Tu parvažiuotum, pamatytum, tai sakytum, netaip, kaip išvažiuodamas 1927 metais į Kanadą palikai. Kada rašei laišką iš Belgijos, sakei, kad kaip pamačiau kitur, kaip žmonės gyvena, tai Lietuva ubagų kraštas. Dabar tu visą Lietuvą perei ir ubago nesutiksi. Nes dėl tokių yra senelių namai, kur juos prižiūri ir maitina.

Dėl Siuntinių į Tarybų Lietuvą

ir kitas Tarybų Sąjungos Respublikas

UKRAINSKA KNYHA

Primam persiuntimui gatavai sudarytus siuntinius tik iš naujų drabužių, medžiagos, avalynės, medikamentų, maisto ir kitko.

Suteikia Patogiausį ir Greičiausį Patarnavimą Muitas ir kitos persiuntimo išlaidos apmokamos per mūsų firmą ir gavėjui nieko nebereikia primokėti. **Ukrainska Knyha centras ir skyriai randasi:**

TORONTO: — 962 Bloor St. W.

WINNIPEG: — 613 Selkirk Ave.

EDMONTONE: — 10803 — 95 St.

VANKUVERYJE: — 2643 E. Hastings St.

Toronto įstaigoje turime gerą pasirinkimą įvairių medžiagų, drabužių, avalynės bei odos dėl siuntinių. Toronto įstaiga atdara kas dieną nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais ir pirmadieniais uždaryta. Rašant mums laiškus, prašome rašyti anglų kalba.

Centrinė raštinė:

Ukrainska Knyha

962 BLOOR ST. W. — TORONTO 4, ONT.

Telefonas: LE. 4-7551

Torontiečių Kronika

Praleido Atostogas Puikioj Jamaikoj

Inžinierius Feliksas Laurusevičius su savo žmona praleido savaitę atostogų puikioj Jamaikoj.

Pargrįžo pasideginę ant saulės ir stojo į savo darbus.

Apsivedė

Praėjusį šeštadienį apsivedė Jonas Zulus ir Ona Daugėlienė. Vestuvių balius įvyko pas Daugėlienės sūnų ir marčią.

Abudu yra seni torontiečiai. Jaunasis yra Sūnų ir Dukterų Draugijos pirmos kuopos salės gaspadorius.

Jų draugai ir draugės lin-

ki jiems laimingo vedybinio gyvenimo.

Rep.

Lyderiai Elgiasi Kaip Silpnapročiai

Pasauliniai lyderiai šiaudien elgiasi kaip psichiniai ligoniai savo atsinešime linkui nuklinio karo, sako Dr. Jerome Frank, psichiatrijos profesorius John Hopkins medikaliame centre Baltimorėj.

Pasikalbėjime su spaudos atstovais Toronte, jis pasakė, kad dažnai psichiniai ligoniai bando išspręsti problemas tokiais metodais, kurie tiksliai pablogina situaciją.

"Nuklinis karas yra neįmanomas", sako jis. "Visi sutinka su tuo. Bet bandymai išvengti jo budavojant nuklinį ginklavinimą tikrai pablogina problemą".

Jis sako, kad žmonės, susidūrę su naujomis problemomis, visuomet griebiasi priemonių, kurios buvo naudojamos praityje.

"Siame atsitikime sena išeitis yra karas, o karas neįmanomas", pabrėžė jis. "Problema yra prasilaužti pro šią minties barjerą (kliūtį).

"Nėra apsigynimo, saugumo nuo nuklinio karo. Tačiau, kuomet mes nutariame atnaujinti nuklinius bandymus ar budavoti apsiginklavimą, mes sakome, kad tai dėl apsigynimo ir mūsų šalies saugumo".

Kita scena iš ukrainiečių šokėjų kompanijos spektaklio. Šokėjai atvyksta į Šiaurės

Ameriką. Toronte, kaip matysite iš skelbimo, bus gegužės 25 ir 26, Maple Leaf Gar-

dens. Kur tik šie šokėjai pasirodė, visur buvo geras atsiliepimas.

S. HURON presents
FIRST TIME IN AMERICA!
THE HAIR RAISING

UKRAINIAN
DANCE COMPANY
100 DANCERS & SYMPH. ORCH.

Direktorius: Paul Virsky
MAPLE LEAF GARDENS

Gegužės 25 ir 26
ir Matinee geg. 26

Ižanga: Boxes \$6.00; Blues \$5.00; Greens \$4.00; Greys \$2.00. Matinee: \$4.50 \$3.50, \$2.50, \$1.50.

Tikietų galima gauti: King Edward, Royal York, Moody's Book Shop, 72 Gerard St. W., Troyka ir Ukrainška Knyha.

Hamilton: Maple Leaf ir Connaught agentūrose.

Visokių Pieno Produktų Krautuvė

Modern Dairy

847 COLLEGE ST. — TORONTO
Telef.: LE. 6-1429

Taipgi didelis pasirinkimas visokių sausainių, maisto produktų.

Savininkai: A. A. Kukta

Advokatas - Notaras

WILLIAM PALAMAR

Suite 133
17 QUEEN ST. E. TORONTO
Office EM. 2-1941 - Telefonas - Res. EM. 6-1743

PARDUODAME

ŠVIEŽIĄ MEDŲ

T. R. MacNaughton, Meadowvale, Ont.
(Westoniečio K. Doveikos žentas)

Torontiečių patogumui, mūsų bičių medaus galima gauti Lietuvių salėje, 160 Claremont St.

Kyla Darbo Žmonių Kovos Ispanijoje

MADRIDAS. — Ispanijoje darbo žmonių kovos už didesnes algas ir prieš diktatorių gen. Franko režimą pasiekė čiuokurą. Praeitą mėnesį Asturia provincijoje prasidėjęs angliakasių streikas apėmė beveik visus šalies pramonės rajonus. Telegramų agentūrų pranešimu, streikai pradėjo kilti net Canary salose. Darbininkai meta darbo įrankius ir masiniai išeina į gatves.

Tokių masinių streikų, kad taip sukręstų šalies ekonomiką, diktatoriaus Franko režimas neatmena per 25 metus.

Nežiūrint masinių areštų ir represijų prieš išėjusius streikan darbininkus, vis

Akų ir Akinų
Specialistas

J. E. Merritt & Son

Optometristal - Optikai
Valandos: 9-12 ir 1-6
Treč. po piet uždaryta
Antrad., Ketv. ir Penkt.
vakarais
pagal susitarimą.
Tel. LE. 5-6400
1149 Dundas St. W.
Toronto, Ont.

FRANK VASS, B.A.

Advokatas - Notaras
Suite 403 455 Spadina
Ofiso tel. WA. 2-6111
Res. — CL. 1-0651
Toronto

Torontiečių Ruošiamas

Pietinės Ontarijos Lietuvių

Metinis

LIAUDIES BALSO PIKNIKAS

Įvyks

Birželio - June 24 d.

Eldorado Parke, prie Bramptono
(Ten kur pernai įvyko)

Visus LB skaitytojus ir bendrai lietuvius prašome ruoštis dalyvauti piknike.

KLLD Toronto Kuopos
Pikniko Komisija

daugiau ir daugiau fabrikų sustoja dirbę.

Universitetų studentai, ypač Madride ir Barcelonoje, taip pat už streikierius. Diktatoriaus politiniai oponentai ruošia demonstracijas nukreiptas prieš valdžią. Didesniuose miestuose ir šiaip jau darbininkais apgyventuose rajonuose beveik kasdien iš po nakties esti pilna primėtyta nelegalių lapelių, kuriuose raginama visomis išgalėmis išstoti prieš valdžią, pradėti generalinį streiką visame šalies plote.

Diktatoriaus gen. Franko staciai sumišęs ir nežino kaip visa tam užkirsti kelią. Ministrų kabinetas pataria diktatoriui, kad streikuojantiems darbininkams būtų pakeltos algos, nes kitaip gali būti dar blogiau.

Ypač baisu darosi diktatoriui, jo leitenantams ir apilai buržuazijai, kad darbo žmonių kovoms vadovauja nelegali Ispanijos komunistų partija. Komunistams priitaria ir socialistai, veikianti taip pat pagrindy.

LIETUVIS PLUMBERIS

J. Lisauskas

Įrengiam Akejinį Apšildymą
Atliekam Kitus Plumberio Darbus
Darbas Garantuotas — Prieinama Kaina
148 WESTMINSTER AVE. Tel. LE. 2-5191
Toronto